

தஸ்க்

XI

ஏப்ரல் 20, 1943

4

அணு

தமிழ் நாட்டினர் அனைவருக்கும்
படமதவாளிகளுக்கும்
கெஸ்ட்டிபர்களுக்கும் எங்களது

★ புது வருஷ
வாழ்த்துக்கள்

என்.எஸ். கிருஷ்ணன்
டி. ஏ. மதுரம்

விசோகா பிலிம்ஸ்.
— கோயமுத்தூர் —

ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இன்று இதை சொல்வதுகிறார்கள்!

"எனக்கு குழந்தைப் பருவத்தில்
குலிக்கட்டி நோய் கண்டு, நெய்
விசுத்தல்மையால் உடல் பல
பிணைப்பது துன்பம் என்ற நிலை
மை ஏற்பட்டது. அதனை குணப்
படுத்தி என் உயிரையும் காப்
பாற்றியது நான் தீர்த்த அற்புத
மான ஜம்மியின் லீவர்க்யூர்"

குழந்தைகளின் குடல், நரல்,
குலிக்கட்டி குழாய் வியாதிகளை
குணப்படுத்த 'மென்மையான
தம் கை கண்டதுமான இதை
'அற்புத சிவாணி' என்று உயர்த்த
வைத்தார்கள் உலகமெங்கும்.

ஜம்மியின் லீவர்க்யூர்

எல்லா விடக்களிலும்
விற்ப்புக்குவந்து.

ஜம்மி லெவர்க்யூர்மண்ப்பா அண்டு கான்ஸ்,
ஹாலஸ்பூர் - மதராஸ்.

அப்புவின் குழப்பகோணம், பிராஞ்சுகள், கல்கத்தா,
லக்னோ, பம்பாய், பெங்களூர், திருச்சிநுப்பள்ளி,
விஜயகாசம்.

சாயி பாபா

கடவுள்கள், நகைவர்கள், சொந்த
(Personal) பேசுபேசுக்களின்

எனும் கற்கள்

புருச், மோதிரம், டாஸர், இவை
களில் பதிக்கத் தக்கது. மற்றும்
கோஸ்ட் பிளே டெட்
நகைகளும், சர்பர் ஸ்டாம்பு
களும், டோவர் பிளாக்குகளும்
தயாரித்து கொடுக்கிறோம்.

SUBRAM & COMPANY

Manufacturers & Representatives

ERODE & PERUNDURAI

— தேவை —

கோல்டு பிளே டெட் நகைகளுக்கு ஸ்டாப்
இன்ட்ரூம் வஜஸ்டீஸும் தேவை

ஸ்டெட்

கிராமபோன்
ஊக்கிகள்

உடைபிழை
கடைக்கும்
ஊக்கிகள்
விற்ப்பு.

Made in England
by
J. STEAD & CO., LTD.
SHEFFIELD

தே. ஸ்டெட் &
கிராமபோன்கள்
இங்கிலாந்தில்
செய்யப்பட்டது.

கொலம்பியா ரகார்ட்களில்

மனோன்மணி

(டாக்கீ
பாட்டுகள்)

N.S. கிருஷ்ணன்
T.A. மதுரம்

பாடிய

6E.6054

மனோன்மணி

N.S. கிருஷ்ணன்

பாடிய தீனக்கநனாகரணே
(தீநகலகண்டர் கதை)

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதுராஸ்.

மேற்கண்ட ரகார்ட்கள் எங்கிலும் கிடைக்கும் :

ந. கண்ணன் & கம்பெனி, திருச்சி நுழைபள்ளி.

நமது மாகாணத்தின் சகல பண்டங்களுக்கும் புதிய போக்கு வரத்து சாதனங்கள்

கிழக்கண்ட ஊர்களிலிருந்து ஊர்களுக்கு லாசி மூலம் உங்களுடைய
வியாபார விவசாய பண்டங்களை வீட்டுக்கு வீடு கொண்டு போய்ச் சேர்க்க
ஏற்பாடு செய்திருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ ராமவிலாஸ் சர்வீஸ் லிமிடெட்

202/203, மௌன்ட் ரோடு, மதராஸ்.

போன்: மதராஸ் "8598" :: தந்தி: "ROADRAD" மதராஸ்

சில ஆபீஸ்கள்:

1. சென்னை ரோடு, சென்னை.
2. கன்யாகுமரி கோவில் தெரு, கோயமுத்தூர்.
3. கண்டோல்மென்ட், திருச்சிநுப்பன்.
4. திருச்சிநுப்பன் தெரு, மதுரை.
5. பூ நாகம் ராஜா ரோடு, பெங்களூர்.

— மார்க்கெட்ட்கள் —

1. மதராஸ் — திருச்சி — பெங்களூர்
2. மதராஸ் — வேலூர் — சென்னை — கோயமுத்தூர்
3. மதராஸ் — திருச்சி — மதுரை — திருநெல்வேலி
4. கோயமுத்தூர் — கன்னிக்கோட்டை
5. கோயமுத்தூர் — கருர் — திருச்சிநுப்பன்
6. சென்னை — நாமக்கல் — திருச்சிநுப்பன்
7. சென்னை — உளுத்துப்பேட்டை — கட்டுரை
8. மதுரை — திருச்சிநுப்பன் — தஞ்சாவூர் — நாகை
9. மதுரை — திருச்சி — கும்பகோணம் — நாகை

உங்களது பணியைச் செய்ய எப்போதும் காத்துள்ளோம்.

கல்கி

பொருளடக்கம்

மலர் 2 }
இதழ் 27 }

1943 ஏப்ரல் 20

{ ஒத்தியோகம்
{ (தொகுப்பு) ரூ. 70

அரசியல்

என்ன சேதி?	5
சுதந்திரத்துக்கு இதோ வழி!	8

இலக்கியம்

படித்துப் பார்!	80
உணவுக் கட்டுப்பாடு	"புணை"	...	45

கதைகள்

பூத்தோட்டம்	மீதிநாட் பருதி	...	17
கல்பாணி	கரோலா	...	22
மணமகள் தேவை	"புடேஷ"	...	27
ஏமாற்றம்	"கோமால்"	...	29
எதிர் ஜாமின்	"பாவி"	...	32
உடைந்த விலாபல்	சு. ரு.	...	41

கட்டுரைகள்

தீர சத்தியமூர்த்தி	"கங்க"	...	16
கவிச் சித்திரம்	வினா	...	37

பாப்பா மணி

கண்ணம்பூச்சி	மணி	...	38
--------------	-----	-----	----

பல சரக்கு

புது வருஷத் தீர்மானங்கள்	"துடிசை"	...	13
காலகோபம்	40

கார்ட்டூன்

சீதழ்ச்சிச் சித்திரம்	உருவம்	...	6
-----------------------	--------	-----	---

"கங்க" சிக் வெளியாகும் கதைகளில் உண்மையான காலகாலம் கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனைச் சம்பவங்கள்.

"உயை மதங்கள்" என்றும் கர். சி. சி. தாமஸ்வாமி நாயர் புத்தகத்துக்கு நாம் எழுதிய மதிப்புரைகள் ஆகியவற் றி. இருக்கின்ற பெயர்கள் குறிப்பிட்குருத்தோம். அதிலுந்து அந்த ஆகியச் சம்பவப்பட்டை, எப்படி, சிதம்பர் எந்தென்றாவது நேயர்கள் பார் கேட்டவர்கள் மருத்தர்கள். அவர்களுடைய சிதம்பர்தின் படி "பகவத் கோ" ஆகிய வரும் கை-தேவரின் புத்தகமான பூ. வி. இருக்கின்ற உருவப்பட்டதை இம் மூலம் தமது மேல்கட்டைக் வெளியிட் கருத்தோரும். பூ. இருக்கின்ற "பகவத் கோ" ஆகியவர் எப்போது கூட வேறுவாழ்த்தியும் தெரிந்தவர்களுக்காக அந்தத் தெரிந்ததில் அவருடைய உருவப் படம் தரப்படு கிறது. புராண வித்தியக் கவி மூலத்தில் இவ்வளவு அற்புத மாக இந்த உயிரோலியத்தான கார்த்த தந்த பூமி கர்த்தாவுக்கு நமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகோம். பூமி கர்த்தா, காலகோபம் தலைவர் பூ. எம். சீதாசாமி வங்காளம் பெற்றி (பூ. எம். பர்த்தாசாமி) புத்தகம்) எப்போது நேயர்களுக்கு மருத்தோலும் தெரிவிக்கிறோம்.

கல்கி

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கியுள்ள—பெற்ற
தாயென்று மும்மீடடி பாம்பு—பாம்பியர்

என்ன சேதி?

ஞாபகத் திருநாள்

தமிழ்த் தாய்க்கு அரும் பெரும் தொண்டும் தமிழ் நாட்டுக்குப் பரோபகாரமும் செய்த மகாமனோபரத்தியாய சுவாமிகாதல்பர் அவர்களின் வருஷாப் திசு தினம் ஏப்ரல் 28உ. நேருநிறை. அன்று ஐயரவர்களுடைய ஞாபகத் திருநாள் தமிழ் நாட்டுக்கும் கொண்டாடப்படு மென்று எதிர்பார்க்கலாம். ஐயரவர்களுடைய ஞாபகத்தை இன்னும் ஒரு சிறந்த முறையிலும் கொண்டாட வேண்டுமென்று அவர்களுடைய தலை சிறந்த சீடரும் "கலை மகன்" ஆஸிரியருமான ஸ்ரீ கே. வி. ஐக்கராதன் போலான கூறிவருகிறார். "அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருக்கும் தமிழ்ச் செல்வம் அளவில் அடங்காதது ... வெளியிட வேண்டிய தூக்கன், ஆராய வேண்டிய குறிப்புகள், தொகுக்க வேண்டிய செய்திகள், உருப்படுத்த வேண்டிய வரலாறுகள், வரிசைப்படுத்தி அமைக்க வேண்டிய தனிப் பாடல்கள், பத்திரமாகப் பாதுகாக்க வேண்டிய பழம் பொருள்கள்—இப்படித் தமிழ்த் தாயின் எவத்தைப் பல வகையிலும் வளர்க்கும் அரிய பண்டங்களாக அவர்கள் வைத்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்" என்று ஸ்ரீ கே. வி. ஐக்கராதன் தெரிவித்து, இந்த மூலப் பொருள்களை வெல்லாம் சரிவரப் பயன்படுத்துவதற் கென்று ஒரு தனி ஸ்தாபனம் அமைக்க வேண்டுமென்று போலான சொல்லி யிருக்கிறார். இந்தக் கொள்கையை நாம் பூரணமாக ஆமோதிப்பதுடன் தமிழன்பர்கள் கூடி ஆலோசித்துத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

"ஒரு கூடை செங்கல்லும்"...

பிடாரி என்று ஒரு பழமொழி உண்டல்லவா? அமெரிக்கா இந்தியா விஷயத்தில் பிரிட்டன் பாடும் பல்லவி கையே பாடுவதைக் கவனிக்கும்போது நமக்கு அந்தப் பழமொழிதான் ஞாபகம் வருகிறது. சமீபத்தில் அமெரிக்க சர்க்கார் காரியதரிசியான ஸம்ஸர் வெல்ஸ் "யுத்தம் சீன்ற பிறகு இந்தியாவுக்குச்

சுப ஆட்சி அமைக்கும் விஷயம் கவனிக்குப்போம்" என்று கூறினார். இவர் சொல்வதற்கும் சர்க்கில் அமெரி துரைகள் சொல்வதற்கும் பாடுதொரு வித்தியாதைதயும் காணோம்.

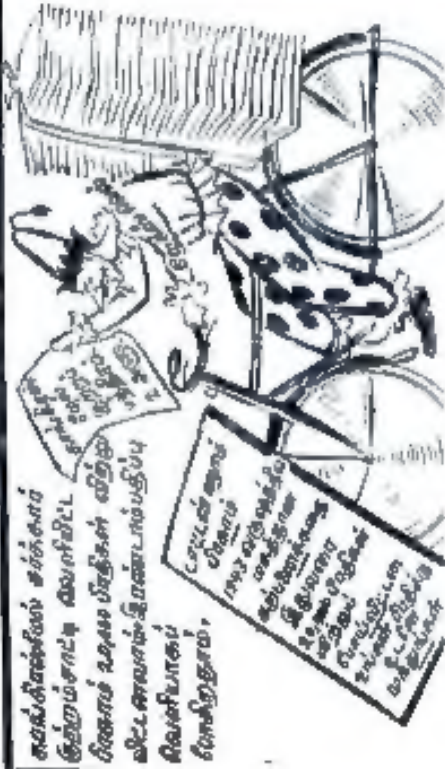
அட்வான்ஸ்ட் ஈசனத்தைப் பிரகடனப் படுத்திய அமெரிக்க சர்க்காரின் பிரதிநிதி இப்படிப் பிரிட்டிஷாரசை ஆதரித்துப் பேசுவானேன்? பிரிட்டிஷா ரிடம் பயமா? பிரிட்டன் இன்று அமெரிக்காவிடம் கோடானு கோடி டாலர்கள் கடன் பட்டிருக்கிறது. உடையி ரிக்கப் போர் வெற்றிகரமாக நடந்து வருவது பெரும்பாலும் அமெரிக்காவின் உதவியால்தான். தென் பசிபிக் சமுத் திரத்தில் நாளதுவரை ஜப்பானியரை மேலும் அதிகரிக்காமல் தடுத்து வைத் திருப்பது அமெரிக்காவின் உதவியைக் கொண்டுதான். சர்க்கில் துரையோ ஈடுத்ததற்கெல்லாம் வாலியிடனுக்கு ஒடிப் போய் ரூஸுவெல்ட்டைப் பேட்டி கண்டு வருகிறார். ஆனால் ரூஸுவெல்ட் ஸ்டீடனுக்கு ஒரு முறைகூட வந்த தில்லை. அமெரிக்க சோஷலியான ஜெனரல் எல்லான் ஜோகர் ஜெனரல் பிராட்டை ஆதரித்தபோது சர்க்கில் துரை வாகைப் பிழக்க வழியில்லாமல் ஜெனரல் டிக்காஸ் ஸ்டீடர்தில் ஸை யிட்டு விட்டார்.

இப்படி வெல்லாம் பிரிட்டன் அமெ ரிக்காவிடம் தானானுதானாக நடந்து கொள்கிறதே. இந்திய ராஜ்ய கெருக் கடிதையப் பிரிட்டன், உடனே தீர்க்க வேண்டுமென்று அமெரிக்கா வற்புறுத் தினால் அது கேட்குமா, கேட்காதா? கேட்கும். இந்த யுத்தத்தில் பிரிட்டன் உயிரோடு தப்பவேண்டுமானால் அது கேட்டாக வேண்டும். இவ்வாறிட்டால் அமெரிக்க உதவி கிடைக்காது. பின் ஏன் அமெரிக்கா தலைவிலில்லை பென்றால், அங்கேயும் அதிகார பதவி யில் உள்ளவர்கள் சர்க்கில் மனப் பாண்மை கொண்டவர்களா யிருப்பது தான் ஈசனமா யிருக்க வேண்டும். இந்த மனப்பான்மையை மாற்றத்தான் யில்லி முதலியவர்கள் லிசர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள்.

நிகழ்ச்சிச் சித்திரம்

ஆன்மீகச் சித்திரம்
கிணறும் கடிகாரம்
வருகிறது.

கமலபிம்பத்தில் சந்திரன்
குற்றம்சாட்டி வெளிவிட்ட
பிணைப் பிணை பிணைகள் விற்ற
விடாமைகள் விவாதிப்பது
வெளிபாடு
வாசித்தான்.

கமலபிம்பத்தில்
சந்திரன்
குற்றம்சாட்டி
வெளிவிட்ட
பிணைப் பிணை
பிணைகள் விற்ற
விடாமைகள்
விவாதிப்பது
வெளிபாடு
வாசித்தான்.

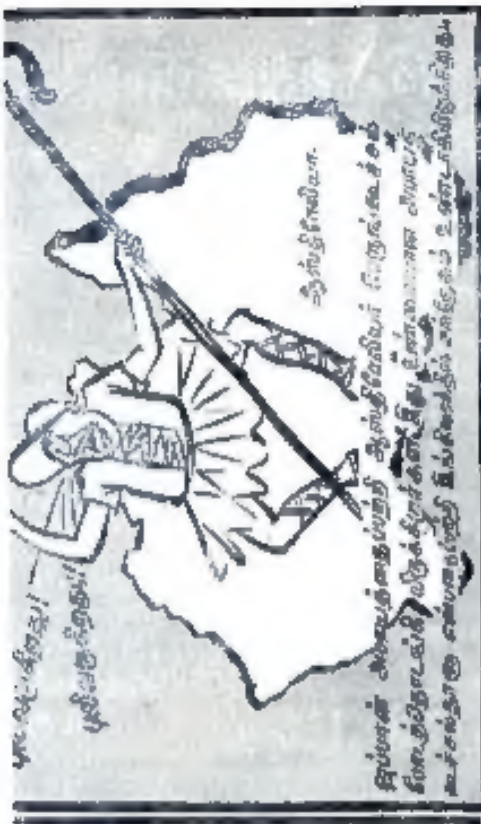
விவாதிப்பது
கமலபிம்பத்தில்
சந்திரன்
குற்றம்சாட்டி
வெளிவிட்ட
பிணைப் பிணை
பிணைகள் விற்ற
விடாமைகள்
விவாதிப்பது
வெளிபாடு
வாசித்தான்.

விவாதிப்பது
கமலபிம்பத்தில்
சந்திரன்
குற்றம்சாட்டி
வெளிவிட்ட
பிணைப் பிணை
பிணைகள் விற்ற
விடாமைகள்
விவாதிப்பது
வெளிபாடு
வாசித்தான்.

விவாதிப்பது
கமலபிம்பத்தில்
சந்திரன்
குற்றம்சாட்டி
வெளிவிட்ட
பிணைப் பிணை
பிணைகள் விற்ற
விடாமைகள்
விவாதிப்பது
வெளிபாடு
வாசித்தான்.

சுதந்திரத்துக்கு இதோ வழி !

இந்தியாவின் சுதந்திரக் கொள்கையைப் பற்றி எழுதி எழுதி நமக்கு அலுத்துப் போய்விட்டது. ஒரே விதமான அபிப்பிராயத்தைப் படித்துப் படித்து நமது நேயர்களுக்கும் அலுத்துப் போயிருக்கலாம். எனவே, மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் கொண்ட நமது சகோதரப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றின் அபிப்பிராயங்களை — இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு அவை கூறும் யோசனைகளை — இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

முதலில் “அதி மேதாவி” என்னும் பத்திரிகை என்ன சொல்கிறதென்று பார்ப்போம் :—

செய்யவேண்டிய காரியம்

“நீரும் அப்பொழுதே இந்த ராஜாஜிக்குச் சொன்னோம்; இடித்து இடித்து எடுத்துக் காட்டினோம்; ‘கைவரையிடம் போக வேண்டாம், போனால் காரியம் கைகூடாது’ என்று எச்சரிக்கை செய்தோம்; அவர் விளம்பும்போது சகுதை தடையாக ஒரு குட்டிய் பூனைவைக் குறுக்கே விட்டுப் பார்த்தோம்; எதிரே நின்று திண்ணைத் திண்ணை போட்டுக் கொண்டு பார்த்தோம். ஒன்றையும் அங்கு போடப்படுத்தவில்லை.

போனால்; திரும்பி வந்தார். கண்ட பயன் என்ன? பூதுவந்தான்.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைய இதுவா வழி? கைவரையிடம் காவடி எடுத்துச் செல்வதா முறை! — ஸாஸ்திரஸாஸ்திர! — தேவர்களை! அதிகம் சிரிக்காதீர்கள்! பல் கனாக்கிக் கொள்ளப் போகிறது!

பிறகு, இந்தியா சுதந்திரம் அடையும் வழி என்னவோ என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அதிசே நான் மர்மம் இருக்கிறது: அதிசே நான் சூஷ்மம் இருக்கிறது. அந்த மர்மத்தை யும் சூஷ்மத்தையும் வெளிப்படுத்த நாம் இருக்கவே இருக்கிறோம்.

ஆனால் ஒரு தடை குறுக்கே நிற் கிறது. அது காதெப் பஞ்சந்தான். இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை அடையும் வழியைப் பற்றிச் சொல்வது சொல்ல விஷயமில்லை. பக்கம் பக்கமாக எழுதி

யாக வேண்டும். எழுதுவதற்கு நாம் சங்கடப் போவதில்லை. கையில் பேனா உள்வவரையில், கூட்டில் மனி இருக்கும் வரையில் உடம்பில் உயிர் உள்ளவரையில் எழுதத் தயாரா யிருக்கிறோம். ஆனால் காதெம் எங்கே? — ‘எங்கே?’ என்ற எதிரொலிதான் கேட்கிறது.

ஆகவே, இப்போது தேரத்தின் முன்னுள்ள மகா முக்கியமான காரியம் என்னவென்றால், தமது ‘அதி மேதாவி’ப் பத்திரிகைக்கு உடனே காதெம் வரவழைத்துக் கொடுப்பது தான். காளடாவிலிருந்தாலும் சரி, அமெரிக்காவிலிருந்தாலும் சரி, அல்லது சத்துருக்களின் வசப்பட்ட நாச்யேயில் இருந்தாலும் சரி, எப்படியாவது காதெம் வந்தாக வேண்டும். அதற்குத் தேவமக்கள் பெருங் கிணர்ச்சி செய்ய வேண்டும். அதிகாரவர்க்க சர்க்காரைத் தாக்கு தாக்கு என்று தாக்க வேண்டும்.

வினாவுக்குக் காதெம் அல்லாபாத்துக்கும் போய் அலைத்து விட்டு வெறுங் கையுடன் திரும்பி வரும் ராஜாஜி இந்த முக்கியமான முயற்சியில் ஈடுபட்டு, கையில் ஒரு டன் காதெத்தோடு வந்தால் எவ்வளவு தன்னாபிக்குக்கும்!”

இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்குப் “பிரகஸ்பதி” என்னும் பத்திரிகை காட்டும் வழியை இதோ கேளுங்கள் :—

நமது முன்னணி வேலை

“ராஜாஜிக்குச் சுரம் வந்து விட்டால் படுத்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. சொம்ப நல்லையிப் போயிற்று. சில நாளைக்கு ரயிலில் கூட்டம் இக்காமலிருக்கும். அதோடு இன்னும் சில நாளைக்கு அவருடைய அறிக்கைகள் புறப்படாமது மிருக்கும். தமது பத்திரிகையில் அவருடைய அறிக்கையைப் போடுகிற இடத்தில் ஒரு விளம்பரத்தைப் போட்டாலும் எவ்வளவோ பிரயோஜனம் உண்டு என்னும் அபிப்பிராயத்தை நாம் வெகு நாண்டாகவே அவனம்பித்து வருகிறோம். ‘விளம்பரம்’ என்று கேட்டதும் வாசகர் கைருக்கு விளக்கெண்ணெய் சாப்பிடுவது போன்ற உணர்ச்சி உண்டாகலாம். ஆனால், விளம்பரத்தான்

பத்திரிகை உலகத்தின் ஸ்தம்பம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. விளம்பரம் இல்லாவிட்டால் பத்திரிகை நடக்காது. பத்திரிகை இல்லாவிட்டால், அதிலும் முக்கியமாக, 'பிரகஸ்பதி' போன்ற பத்திரிகை இல்லாவிட்டால், ராஜாஜி முறையியல்களின் விளம்பரங்களைக் கண்டிப்பது யார்? அவர்களுடன் இத்தியானின் கதத்திரத்துக்கு ஏற்படும் அபாயங்களை உன்னங்களை தெள்ளிக்கணிப்போன் எனுத்துக் கூட்டுவது யார்?

ஆகவே, தற்சமயம் நமது முன்னணி வேலைவாயிருப்பது 'பிரகஸ்பதி'க்கு விளம்பரம் ஏற்படுத்திப்போடுவதும். விளம்பரம் — அதிக விளம்பரம் — இன்னும் அதிக விளம்பரம் — நமக்குத் தெனாது. கொஞ்ச நாளாக இரு அரவியல் வாதிகள் எவ்வாறும் எவ்வாறு வேலைவாயும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் 'பிரகஸ்பதி'க்கு விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறார்களானால், பிறகு இத்தியானின் கதத்திரத்துக்குத் தேடி வந்திருக்கும் அளவுகடந்துகூடும் குடும்ப வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. அவரவர்களுள் இருந்த இடத்திலிருந்தே காலதாமதம் அடைவார்கள்.

தேச கதத்திரத்தை முன்னிட்டு நமது பத்திரிகை முழுமுதலையும் விளம்பரமாகவே போட்டு நடத்தவும் நாம் தயார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்தியா கதத்திரத்துக்குப் போம்பு போம்பு போட்டு நடத்தும் "பிரகஸ்பதி" என்னும் பத்திரிகை எழுதுவதையும் நின்று நமக்குத் துணையாகும் —

முக்கியமான கதத்திரம்

"ஆவிரம் பிரம்மா இந்த உலகத்தைப் படைத்ததிலிருந்து நாம் எப்படியோ பிரேமணிகக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு இந்த தேசத்துக்கு வரியும் செய்தி வந்திருக்கிறோம். கிராம வேட்டியுலகின் முதல் நிர்வாக சபை அங்கத்தினர் வாரியர், — ஜின்சா முனிசிர், ஸப் ஜட்ஜ், ஸாப்கோர்ட் ஜட்ஜ் உள்ளிட்ட — எவ்வாறும் துணைகளையும் அவ்வப்போது வெளியிட்டுச் சம்பளம், படிச்சொலவு முதலியவைகளில் அபிவிருத்தி செய்து வந்திருக்கிறோம். அதிலும் வக்கத்தின் அத்திகளை அவ்வப்போது நயத்திலும் பயத்திலும் எடுத்துக் காட்டிப் பல்காரம்

தேடி வந்திருக்கிறோம். இத்தியானின் கதத்திரக் கோரிக்கையை ஆணித்தரமாகவும் நமக்குத் தெரந்தாலு தேராத வகையிலும் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருப்பதுடன், தாதாபாய் தெனாராஜி களம் முதல் ராஜாஜி களம் வரையில் யார் யார் எந்தெந்த விதத்தில் கதத்திரத்துக்காகப் பாடுபட்டாலும் அவர்களுக்குள்ளேயும் கூடுதான வகையில் நம்முடைய வேலைகளை ஆதரவாக அளித்து வந்திருக்கிறோம். கருங்குச் சொல்லும், தேச நன்மைக்காகவும் பொதுவான நன்மைக்காகவும் நாம் எவ்வளவோ தாயை பிரேமணிகக் கதத்திரத்துக்குத் தயாராகிவந்திருக்கிறோம். இத்தியானி காலவயக்களால் நமது பத்திரிகை வேலையில் மற்றப் பத்திரிகைகளைப் போல் ஒரு சாதாரணப் பத்திரிகையாக பிரேமணிகக் காலவயக் கால சபைக்கும், ஸாதாரண தரம் பாண்ட சபைக்கும் சம்பள ஈடு மக்களால் தேசிய ஸாதாரணமே ஆகிவிட்டது.

அப்போதுபட்ட நமது பத்திரிகையின் விளம்பரம் எப்போதும் முக்கியமானது. உயர்ந்தவர்களுக்கும் தேசிய நாம் என்பதை வெளிகள் இதற்குள்ளாகத் தெரிந்து கொள்ளாமலிருக்க முடியாது. இதைப்பற்றி நாம் எவ்வளவோ தீவிரமாக ஆழ்ந்த யோசனைகள் செய்தோம். 'ஐயோ ஸாதாரணமே? இவ்வாறு பாண்டவா?' என்று பிரேமணிகக் கிட்டத்தட்டத் தலை வேடித்துப் போகும்வகையில் நித்திர செய்தோம். அதன் பிறகுதான் இவ்வாறு உதரயானு என்னும் முடிவுக்கு வந்தோம். ஒன்றோ முக்கியமான விளம்பரம் நாம் கொடுக்கக் கூடிய பக்கங்களையும், செய்திகளையும் பற்றி நினைக்கும் போதே நமக்கு மனதைப் பக்கம் என்று அடித்துக் கொண்டது. செய்திகளுக்கு நம்மையே நம்பி உயிர் வாழும் நமது வாசல்களை அவ்விதம் அபிவாசனாய்க் கைவிடக் கூடாது என்று தீர்மானித்தே இவ்வாறு உதரயானு விளம்பரம் நிர்ணயித்தோம். இது நமது பதினாயிரக்கணக்கான வாசல்களுக்குள் சம்பந்தம் பிடிக்கிற தென்று அறித்து அளவிடத்த மகிழ்ச்சி கொள்கிறோம். கோவலம், தேற்று — முந்தாதால் — ஸாதாரணமான பத்திரிகைகளைப்போல் நமது பெருமையை தாமே பதையடித்துக் கொள்ளும் வறக்கம் நமக்குக் கொஞ்சமும் இல்லாவிட்டாலும், தேற்று நமக்கு நினைக்கவே தபாவின்கிடைத்த ஒரு கடிக்கை தெனீவிடாமலிருப்பது நமது தேவர் களுக்கு நீதி செய்வதாகவு என்று

கருதுகிறோம். அந்தக் கடிதம் என்ன
வென்றது :—

‘தங்களுடைய பத்திரிகை விளையில்
மூக்காளனு ‘உயர்த்தியது குறித்துப்
பரவசமடைகிறேன். ஒன்றே
மூக்காளனு விளையில் தடக்கும் ஒரு
பத்திரிகையை நேற்று நான் பார்த்த
வுடன் தூக்குப் போட்டுக் கொள்ள
லாமா என்று தோன்றியது. உடனே,
தமது ‘பிரகாசப்பாதி’ பத்திரிகை
இரண்டரையனுமிட்கு விற்றும்போது
தமக்கு என்ன குறை என்றெண்ணி
ஆறுதல் பெற்றேன். நிஜமாக, ஒன்றே
மூக்காளனுவுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய
செய்திகளைப் படித்துவிட்டு என்ருல்
ஒரு நான்கு ஐந்திற்குக் குடியாகு.
இரண்டரையனுப் செய்திகளை
யாவது படித்தாந்தான் இந்த மண்
னுடெல் என்றால் உயிர் வாழ்ந்
திருக்க முடியும்.’

மேற்படி பாராட்டுக் கடிதத்திலிருந்து,
இந்த நாட்டில் ஆயிரக் கணக்கான
வர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டு
மாணாபடையாடபடி நாம் தடுத்து
வருகிறோமென்பது நன்கு விளங்கும்.
இப்போர்ப்பட்ட அரீய சேவையை
நாம் செய்து வந்தபோதிலும், தேசத்
தலைவர் என்று சொய்க்க கொண்டும்
மிட்டர் னி. ஆர். தமது இரண்டரை
அணு விளையை ஆதரித்து ஒரு
அறிக்கைகூட இன்னும் விடவில்லை
யென்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமான
விஷயம்? இத்தகையதும் அவருடைய
எவ்வளவோ உபயோககரற்ற அறிக்கை
களை யெல்லாம் இந்தப் பத்திரிகையில்
நாம் வெளியிட்டு வந்திருக்கிறோம்
என்பதை என்னுடையோது தமக்கு
வசீரற்ற ஏரியத்தான் செய்கிறது.
இன்னும் சில ஜனங்கள் ஒன்றே
கவனறுப் பத்திரிகைகளை வாங்கிப்
படித்து வருகிறார்கள் என்பதை அவர்
பார்த்துக் கொண்டும் கம்மா இருக்
கிறார் என்றால்?.....சரி, எது எப்படிப்
போனதும் நேயர்கள் தாது இரண்
டரையனுப் பத்திரிகையை மட்டுமே
வாங்கி ஆதரிப்பார்களென்று தம்பு
கிறோம். தேசம் சுயராஜ்யம் அடைவதில்
பொருட்டு மூக்காளனு அகிக விளை
கொடுப்பது ஒரு பிரமாத காரியமா?

“பிரகாச” என்றும் பத்திரிகை
பயங்கரமாக எழுதி யிருப்பதையும்
கொஞ்சம் பயப்படாமல் படித்து
வைப்போமா? :—

‘சுயராஜ்யம் வேண்டுமா?’

“நிமக்கு இன்று பிரமாதமாகக்
கோபம் வந்திருக்கிறது. கோபத்தில்
தலை கால் நெரியவில்லை. ஆயின்
மேளையை தாது குத்துவிட்டோம்.
கோபம் நீரவில்லை. ஆயின் வையளை
தாது அறை பேய் அறைவது
போல் அறைத்தோம். அப்படியும்
கோபம் நீரவில்லை. யாசையாவது
இப்போது திட்டியாக வேண்டும் :
வைதே தீரவேண்டும். யாவது வைய
லாம்? எக்காள வையலாமா? என்
யன் பிடித்த எட்டம் குறுக்கே நின்று
தொலைக்கிறது. எக்கிலையும் அமெரி
கையும் வெணுத்து வாய்க்கலாமா? —
ஏற்கெனவே அவர்களை நாம் வெணுத்த
வெணுப்பில் ஒரு வேண்டியாய்ப்
போயிருக்கிறார்கள்! இராம சாமி
தாயக்கரை விடு விடென்று விடலாமா?
அந்த மனுஷன் இப்போதெல்லாம்
வாயைத் திறக்க மாட்டேனென்
கிறார்! — சாறுலிகையத் திட்டலாமா?
— திட்டலாம்; எத்தனையோ தடவை
இந்தப் பத்திரியில் காரசாரமாய்த்
திட்டியிருக்கிறோம் — ஆனால் அந்தப்
போல்வாத மனுஷர் ஏதாவது கேஸ்
போட்டு விடுவாரோ என்ற பயம்
இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த இதழில் தமது வார
க்களையே எடுத்துக் கொள்கிறோம்.
தமது பத்திரிகை விளையை மூக்காளனு
விரிசுத்து ஒன்றே கவனறு ஆக்கிய
வுடனே தமது வாரக்களில் பலர்
பத்திரிகை வாங்குவதை நிஜத்தியது
யோக்கியமான காரியமா என்று கேட்
கிறோம். இப்போர்ப்பட்ட மடக் கழகத்
கள் தமது பத்திரிகையை வாங்கி
வென்ன, வாங்கா விட்டா யென்ன
என்று கேட்கிறோம். இப்போர்ப்பட்ட
மிருகங்களுக்குக் சுயராஜ்யம் வேறு
கேடா என்று கயனத்தில் அறைந்து
கேட்கிறோம். ஆகாம்; இவர்களுக்குக்
கெல்லாம் சுயராஜ்யத்துக்கு வழிகாட்ட
தாம் தயாரா யில்லை; கடுகாட்டுக்கு
வேணுமானால் வழி காட்டுகிறோம்!”

கடைசி கடைசியாக, “மனி விழும்
சிப்” பத்திரிகை தனது கடைசி
இதழில் கூறுவதைக் கவனித்து வைப்
போம் :—

‘உத்தரீந்தைக் கடிப்பற்றங்கள்!’

“சில்கம் மனையில் இருக்கிறது;
எனினுமில்லை இருக்கிறது — இருக்

கட்டும், இருக்கட்டும்! சிங்க ராஜாவைப் பற்றிச் சொக்தும்போது, ராஜாஜியின் ரூபகம் வருகிறது. ராஜாஜி என்றும் சொல்லாம்; ராஜாஜிஜிஜிஜி என்று சொல்லைம். ஏனென்றும், அவர் தம்மை அவ்வளவு புத்திராவிலிலி என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய தவறுகளை நாம் எவ்வளவோ தடவைகளில் எடுத்துக் காட்டியும் அவர் சித்திதும் திருந்தியதாகத் தெரியவில்லை. பழைய போக்கிலேயே போய்க் கொண்டிருக்கிறார். 'மற்றவர்கள் சொல்வதெல்லாம் தப்பு: நான் சொல்வதுதான் சரி' என்ற அபிப்பிராயம் அவருடைய அந்தரங்கத்தில் வேரூன்றி இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

வாஸ்தவாபிடம் போக வேண்டாம் என்று எவ்வளவோ தடவை நாம் முட்டிக் கொண்டோம்; அப்படியும் அவர் கேட்காமல் போய் அவமானமடைந்து திரும்பினார்.

திரும்பிய பிறகாவது சும்மா இருக்கிறாரா? இந்திய சுதந்திர விஷயத்தில் அமெரிக்காவையும் சீனாவையும் எதிர்பார்க்க வேண்டுமென்றார். அமெரிக்காவைப் பார்ப்பதாம்! இந்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் மத்தியில் எவ்வளவு பெரிய சுழுத்திரம் இருக்கிறதென்று இவருக்குத் தெரியுமா? சீனாவைப் பார்ப்பதாம்! எப்படியும் பார்ப்பது! நடுவில் பிரம்மாண்டமான இமயமலை இருக்கிறதே?

ஹா! ஹா! ஹா!

உண்மையில், இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்கு நாம் பார்க்கவேண்டிய இடம் எது தெரியுமா? — யோசித்துப் பாருங்கள் — ஆமாம்; ஆகாகான் அரசன் மனைதான். — அங்கேதான் இந்தியாவின் சுதந்திரம் பிறக்கப் போகிறது, எப்படி? — சில தாளைக்குமுன் வந்த செய்தியை யோசியுங்கள். — "மகாத்மா சாரும் வரையில் உன்னுடையதம் ஆரம்பிக்கலாம்!" — ஆ! அதுவல்லவா சுதந்திர இரகசியம்? மகாத்மா சும்மா இருப்பாரா? மகத்தான இந்தியா தேசத்தின் சுதந்திரத்தை மூன்றாண்டு ஒரு மனுஷருடைய உயிர்தான் பெரிதாகுமா?

ஆகையாதான், ஆகாகான் அரசன் மனையைக் கவனிச்சுச் சொல்கிறோம்.

அதோடு, இந்த இதழில் வெளியாகும் தமது ரூ. 8500 போட்டிப் பத்திரத்தையும் கவனிக்கச் சொல்கிறோம். பரிசுத் தொகை கேவலம்

ரூ. 8500 தான் என்று நாம் குறிப்பிட்டுக் குத்தாலும், உண்மையில் ரூ. 8058 க்கு வரலாம். ரோக் கெடிக் வேலிதியோடுத்து விடுவதென்று பழனி யாண்டவன் சந்திரியில் சந்தியம் செய்திருக்கிறோம். ரோவோக் கட்டண வசூலைப் பற்றி நாம் கொஞ்சமும் கவலைப்படப் போவதில்லை, நற்பதினா விரம் ரூபாய் அல்லது லும்பதினாயிரம் வசூலாகி, ரூபாய்க்குப் பதினாறு அணுவீதம் சர்க்காருக்கு அயிதராய் வரிக் கட்ட வேண்டி வந்தாலும், நாம் பொருட்படுத்தப் போவதில்லை. ஆகவே, எவ்வளவு கூப்பன் வேண்டுமானாலும் விநியோகித்து நயார்.

சுழுத்திரத்துக்கு அடியில் நிமிஷக் கைத்தின் வயிற்றில் நாம் பத்திரப் படுத்திச் சேடிபிகெட் வாங்கி வைத்திருக்கும் விடைக்குச் சரியான விடை எழுதியனுப்புகிறவர்களுக்கு, அகவிலை ஏறி விடும் இந்தத் தந்திர காலத்தில் பெரிய அதிர்ஷ்டம் காத்திருக்கிறது. அந்த அதிர்ஷ்டத்தை நினைத்தால் தமக்கே நாக்ஷெ ஐயம் வந்துகிறது!

ஆகையினால்தான், ஆகாகான் அரசன்மனையைக் கவனிப்பதோடு, தமது போட்டிப் பத்திரப் பக்கத்தையும் கவனிக்கச் சொல்கிறோம். இந்தக் காதைப் பஞ்ச காலத்தில் போட்டிப் பத்திரத்துக்காக ஐயவொரு இதழினும் நாம் ஏழெட்டுப் பக்கம் செலவழித்து வருகிறோம் என்பதையும் அவர்கள் கவனித்தேயாக வேண்டும். இதிலிருத்தே தேசம் சுதந்திரம் அடைவதற்குப் போட்டிப் பத்திரம் எவ்வளவு முக்கியமான தென்பதை நேயர்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே, எல்லாரும் தமது போட்டிப் பத்திரத்தில் கைத்து கொண்டு தேச சுதந்திரத்தைக் கைப்பற்றுவார்களாக."

சந்திர விவரம்

(‘கல்கி’ மாதம் மும்புரை)

ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து

வருஷ சந்தா ... ரூ. 9-0-0

ஒரு மாத சந்தா... ரூ. 1-8-0

குறிப்பு:—இவ்வகைக்கும் புதிய சந்தா விசேஷம் மேற்கண்டபடியாக.

விரைவில் வருகிறது!

ஹரிச்சந்திரா

— கன்னடம் —

★

கம்பியல நாயுடு P. S. ராஜா ஆய்வகம்
நாடகத்தின் சரம் கிருஷ்ணமூர்த்தி ராம்
ம கஜி மி பாய் M. C. ம சி ராம்
முதலியோர் கடித்தது

STUDIO:
PRAGATI

A FAMOUS TALKIE RELEASE

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமையகம்:

"இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்"

எட்லு ரி ரோடு :: மதராசு

கிளைகள்:

கம்பியலமேட்டி, திருவன்கோட்டை, மலையாளம்,

திரைக்கோட்டை, புரையாட்டை, கவுண்டி ரோடு.

தென்னிந்தியாவின் கிளை முடியோடு இடக்கிதம்

பம்பாயிலும் பிரேசிலிலும் சப் ஆபிசுகள் உள்ளன.

அநிசாரம் பெற்று வழங்கி வரக்கொடுக்கப்பட்ட லாபதனம் ரூ. 60,00,000
செலுத்தப்பட்ட லாபதனம் (28-3-43உயரம்) ரூ. 27,41,390
ரிஸர்வ் நிதி (28-3-43உயரம்) ரூ. 20,40,815

மொத்த லேவைதேனி ரூ. 7 கோடிக்கு மேல்

அங்கீகரிக்கப்பட்ட செலுத்திகளின் பேரில் கடன்கள், லாப
பிரபந்தங்கள், காஷ் இரெடிட்டன் கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்குப் பாங்கிலின் சந்த ஆர்ஜிதப்பாது சேவையிடுவதற் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால ஆய்யர்

செக்டரி

புது வருஷத் தீர்மானங்கள்

“துமின்”

நல்ல வேலைபாடு, இந்திய சர்க்கார் இப்போது காலத்தை ஒரே ஒரு மணி நேரம் மட்டுத் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். புத்தத்தில் வெற்றி பெற வந்ததாகக் காலத்தை இன்றும் (865 x 24) 8760 மணி நேரம், அதாவது ஒரு வருஷம் தள்ளிவைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஆகையால் கயாது வருஷம் எவ்வளவு ஆபத்துமின்றிக் காலா காலத்தில் ஐயான மரபிற்று என்பதைச் சந்தேகித்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புது வருஷத்தில் கல்விதமாக நடந்து கொண்டுவரப் பற்றி ஏதாவது தீர்மானங்கள் செய்து கொள்ளும் சம்பிரதாயம் மேல் நாட்டாரிடமுண்டு. ஆம் மாதிரி செய்தால் கிலுண்டய தீர்மானங்கள் எப்படி விருக்குமென்று கற்பனை செய்து பார்க்கலாம்:—

அடால்ப் ஹிட்லர்

நீரின் கல்வியைப் பெண்ணாக ஒருத்தியைப் பார்த்துக் கல்வியைச் செய்து கொண்டு குடியும் குடித்தனமுமாய்க் காலம் கழிக்கப் போகிறேன். குதலின் பித்தும் பித்தினக்குச் சர்க்கில் எந்தும், இரண்டாவது பித்தினக்கு கட்டலின் எந்த பெயர் வைக்கப் போகிறேன்.

அகனல் அமெரி

“ஆஃப்ட்”, “மாதம்”, “சுட்டு”, “தேதி” ஆகிய என்னு வர்த்தமையையும் அகாலியிலிருந்து எடுத்த விட ஒரு சங்கம் கந்தாபிச்சு முயற்சி செய்வேன்.

டாக்டர் கோப்பலன்

இந்த வருஷத்தில் என்ன கந்தாறும் சரி, ஒரே ஒரு தினம் கொல்லியிட வேண்டிய மதறான்.

விக்கிந்தோ பிரபு

வருஷம் அட்டோபர் மாதத்தின் என்ன கந்தாறும் பதவி கந்தித்த 7½ வருஷம் ஆகியும். அப்பொழுது இந்தியப் பொதுமக்கள் என்னு “இந்தியாவைப் பிடித்த ஏழரை ஸ்டூக் சலியன்” என்ற மட்டும் அளிச்சுக் கூடு மாதலான் அதற்கு முன்பே பதவியி

லிருந்து விளக்கி விடுவாடி மார்ட்டினை தங்கி அகலுக்கு மனுச் செய்து கொள்வேன்.

சிபாக்-கே-மேயுக் (தம்பதிகள்)

“ஆபுதலில்லாமல் ஐயப்பதெப்பா?” என்ற ஒரு ஈட்டம் எழுதி அதில் எங்கள் கடிச்சப் போகிறோம்.

ஸர் லூத்ர் ஹோப்

மேசைக் காலுக்கு எதிரிலான ஆபத்து ஏற்படுமா, ஏற்படாது என்பதைப் பற்றி என் ஹோவியம் கொள்ளப் போவதில்லை.

சினியா முதலாளி

தேசத்தில் துணிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு வருவதை உத்தேசித்த என் படக்களில் கெட்டும் கந்திர் கந்தித்திருக்கலுக்குக் குதறத் அமை துணி தரிசலும் பாக்கலையே கொஞ்சக் கொள்வேன். பருத்திப் பஞ்சம் ஏற்படா திருக்க மெல்லிய கந்தாத துணியையே அணியச் செய்வேன்.

கோலியம்வ ஈஜிய வாதிகள்

1950ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 20க் தேதி பால் போஜனத்தின்போது என்ன கந்தாறும் தொட்டுக் கொண்டது என்பதைப் பற்றி புத்தம் குடியும் கந்தாயில் திட்டம் போடமாட்டேன்.

சர்க்கார் காரியதரிசிகள்

நீர்மால் கலியில் பிரயாணஞ் செய்யும் போது ஐயும் கலிய் சர்க்கர்களின் கந்தம் “கீமன் பிரயாணஞ் செய்ய வேண்டியது அவசியமாது? கீமன் பிரயாணஞ் செய்ய வேண்டியது அவசியமாது?” என்ற முறை விடுவது போலிருக்கிறது. ஆகையால் உதா மண்டலத்துக்கு எங்கள் கோலுக்குப் போனல் என்னு மாதக்காலுக்கும் திரும்பி வந்து விடுவேன்.

ஸ்ரீமதி கிரகலக்டியி

பிட்டுப் புனைவன் கிலு அநிஷா விருப்பதால் இனி 120 ரூபாய் கிலியில் புனைவ வாக்குப்படி புருஷனாத் தொக்

தரவு செய்யப் போவதில்லை. 70, 75 ரூபாயில் எழுதிடும் புத்தகங்கள் மட்டுமே வாங்கிக் கொள்வோம்.

சட்டசபை அங்கத்தினர்

சீட்டசபைக் கூட்டம் எட்கும்போது தங்குவதை ஒரு மணி வேளம் குறைத்துக் கொள்கிறோம்.

ஜனாதிபதி

இந்த மகா சபைத் தலைவரைக் காண்க, "எனப்பா, சங்கரா! எங்கே என்னிலேயே காணோம். என் உன் வீட்டுக்கு வந்து சேட்டைப் போடுறேன்" என்று உறுவேன்.

அம்பிப் பம்பல்

கோலி விளையாடக் குழி தோண்டி வந்த இளியோல் அப்பாவின் பவுண்டல் பெருமை ஒரு தாத்தாக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

ஸ்டாலின்

நான் ஆங்கில பரமடி கற்றுக் கொள்வதைப் புத்திப் பலி பலவீதமாகப் பேசுவதென்றால். சில வகுப்புக்களுக்கு முன்பென்னுள் பிரதம மந்திரி பாலிங்கர் ஆங்கிலம் கற்றுக் கொண்டபோதும், அப்படித்தான் புலிங்கர் இளம்பிறை. அவர் வாயிற் லுர்க்கைப்

பற்றி என்ன மிகுந்திருந்தான் என்பதைப் பச்சையாக எடுத்துக் கொள்வதற்காகவே ஆங்கில பரமடி கற்றுக் கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது என் கர்ச்சித் தனாயிடம் இரண்டாவது முயற்சியைப் பற்றி என் மாதிரித்தான் உன்னபடி உறுவதற்காகவே ஆங்கிலம் கற்பதான கருத்தினர் இளம்பிறைக்கிடந்தான். இதெல்லாம் கற்றுப் போய். என் கர்ச்சித் தனாயின் கருட் புதுமைத் தினமும் வர்ணிக்கப் போகிறேன். அதற்காகவே ஆங்கிலம் கற்றுக் கொள்கிறேன்.

நீதிக்க மிகாதார்கள்

நீதிக்க சர்க்கார் எப்போது உபாக்கு மென்றுக்கு என்னை தயார்த்தை கலம் 5 ரூபாய் வீதம் கிந்த எப்பொழுதும் தயாராய் இருக்கிறோம்.

கேஜினுட் மாகின்பெல்

இந்தியப் பாதுகாப்பின் பெயரால் தூது அடக்குமுறைச் சட்டங்கள் இயற்றியானதும் ஒரு விழாக் கொண்டாடி விட்டுப் பதச் சட்டங்கள் இயற்றுவதை சித்தி விடுகிறேன்.

மீர் நகம்மது கைலிமேன்

இப்பொழுது கைலிமேன் கொள்வதற்கெனம் தலைமை யாட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த வகுப்பு முதல் அதைக் கூட்டப் போவதில்லை. கைலிமேன் கருத்துச் சமூகிக் கொண்டிருப்பதால் இளியோல் தலைமைப் முடியாதது.

உபாத்தியாயர்

கூடுதல் பஞ்சத்தைய உத்தேசித்த மாணவர்களுக்குக் கொடைகளை கிடுமுமையின் போது போடுவதற்கு விட்டுக் கொள்ளக் கொடுக்கப் போவதில்லை.

நான்

புது வகுப்புத் தீர்மானங்கள் செய்யும் செட்ட யுத்தத்தை சித்தித்தி கொள்ளப் போகிறேன்.

கடவுள்

கூடுதல் என் ஒருவன் இருக்கிறேன் என்பது உடல் மகா ஜனங்களுக்கு ரூபக் மிகுக்கும்படியாக என் தினசரி மூன்று தடவை அவர்களைப் பிரார்த்தித்து வருவேன்.

திருந்திய விதம்!

"ஒரு முறை தானும் என் கிடுகிடுக்கும் ஒருவருக் கொருவர் தங்கன் தங்கன் குத்திய கிடுக் கொள்கித் திருந்திக்கொள்வதென்று தீர்மானித்தோம்."

"மேம்பு என்ன ஆகிறது!"

"ஒருவருக்கொருவர் - தந்த வகுப்புக்கள் போயினால்!"

**வாலாயமான
பழைய கடை**

நெம்பர்

83

திரு. தான்

தமிழ்நாடு கல்வி அமைச்சர்

[illegible]

வினாக்கள் - பதில்கள்

[illegible]

மு. க. ஸ்ரீதேவன்

தமிழ்த் தேசிய தன்னாட்சிக்கு எம்மவரது துணைபுரக்க வேண்டும்? அமைப்பு போன்றவை மட்டுமல்லாமல் தன்னாட்சிக்கு வேண்டிய துணைபுரக்கக்கூடிய தன்னாட்சி அமைப்பை ஏற்படுத்தக் கேட்டுக்கொண்ட எம்மவரது எம்மவரது பிரயோசனங்கள் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

S. R. B.

குப்புசாமி அய்யர் & ஸன்

(Formerly S. R. மதுரை அப்பா & சங்கம்)
மதுரை, பருவல், கோல்கோலம், காஞ்சிபுரம்,
புதிதானாதி விவசாயிகள்

230, திருவாரூர் தெரு. மதுரை. Gurd Q5. 26

தீரர் சத்தியமூர்த்தி

“கூலி”

2

குதர்க்குக் கேள்வி கேட்கும் எதிராளி என்னுள் ஈடச் சடப் பதில் சொல்லி வாயடக்குவதில் சத்தியமூர்த்திக்கு ஈடு சத்தியமூர்த்தியேதான். எவ்வளவு சங்கடமான நிலைமையிலும் மதரவது சாதுரீயமாய்ப் பதில் சொல்லிச் சமாளித்துக் கொள்வார். ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி அசியலில் புருத்த அடியோடு டாச்டர் பெண்டி அமணமனையும் அவருடைய கோஷ்டியாளையும் மிதவாதிக்கிறாயும் தாக்கி அவர்களுக்குச் செல்வாகச் சொல்வாக்கு இல்லாமல் செய்துவிட்டா எல்லவர்? இரத்தெங்கும் காலப் போக்கும் அகருக்கு உதவி செய்தது. ஆனால் காலப் போக்குக்கு எதிராகவும் அவர் தமது கால்கு வங்கமனைய உபயோகிப்பதில் வாய்க்குவதில்லை, புதிய சட்டசபைகள் வைப்பதில் “செல்வந்தர் அந்நுபாடைய ருணையேயே தாக்கி அந்நுபாடைய பிடரி மயிரைப் பிடித்த உதவிக் வேண்டும்” என்ற ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி கர்ஜனை செய்த வந்த சமயத்தில் மகாத்மா காந்தி தமது மூலக்க பங்கிதாத்திட்டத்தின் இத்திய அசியலில் பிரவேசித்தார். அதாவது சட்டசபைகளையும், கோர்ட்டுகளையும், கலாசாலைகளையும் பிடிக்காரம் செய்ய வேண்டுமென்ற சொன்னார். ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்திக்கு இது பிடிக்கவில்லை ஒரு சமயம் மன்னார்குடியில் மகாத்மாவின் ஈழத் திட்டத்தைத் தாக்கி வந்த போது, “காந்தி சொன்னால்” என்ற வசவத்தின் குறிப்பிட்டு விட்டார். ஒருவேளை இது வாய் தவறி வந்ததா வீருக்களாம், தமிழ் காட்டில் “காந்தி கைத்தியம்” அநிவேக மாயப் பரவி வந்த காலம் அது. உட்பட்டத்தில் கெருக்குப் பொருக்கையில், ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி பேசும்போது குதர்க்கே பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு எவ்வளவுவோ பயமா வீருத்தா தாம், தங்கிறாயும் மீதி, “உம் வசவமாய்ப் பேசக்கூடாது!” என்ற உச்சம் போட்டார்கள்.

ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி அந்த நிலைமையைச் சமாளித்த விதம் சொல்பதும் அதிசயமானது. பேசுவிப்பதற்கு ஒருகணம் அவகாசம் உட அவர் எடுத்தக் கொள்ளவில்லை, பளிச் சொந்த பதில் உறிஞர்:—

“காலம் வரம் சென்றால் எந்த சொன்னோம், கண்ணாள் வெண்ணெய் திருமஞ்சள் கந்த சொன்னோம், இதனால் காலமையும் திருமணமும் எம் அவமதிக்கவில்லை, காலமையும் திருமணமும்போல் காக்கிறாய் கான் அவதார புருஷனாக மதிக்கிறேன்!”

இதைத் கேட்டதும் உட்பட்டத்தில் உண்டான மகத்தான காரோஷம் அவரிடம் எத்பட்டிருந்த அதிருப்தியை வெள்ளம் பதக்க அடித்த விட்டது.

ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி பொதுஜன மனப்பான்மை அறிந்த ஈட்க்கும் ஆற்றல் உள்ளவர். மிதவாதிகள் விஷயத்திலும், ஜனநாயக சட்டியார் விஷயத்திலும் கையாண்ட முறைமை மகாத்மாவின் விஷயத்தில் கையாளுவது பெரிய பிரகாரும் எப்போது விவாதிக்கேயே அவர் அறிந்தார்.

உண்மையாகவே, மகாத்மா காந்தியினிடம் அவருடைய மரியாதையும் பத்தியும் காணுக்கு “கான் அநிவேகி வந்த தது. இன்னும் மகாத்மாவிடம் பழகப் பழக அவருடைய மேகன சக்திக்கு வசப்பட்டு அவரிடம் அன்பு கொள்ளவும் தொடங்கினார்.

சீபிபத்தில் ஒரு நடவடிக்கை ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி வட காட்டுக்குப் போய்விட்டுத் திரும்பினார். வரும்போது வந்தாலில் இறங்கி மகாத்மா கையப் பார்த்த விட்டு வந்தார். வந்த காணூர் கான் கதையில் ஒரே மகாத்மா மயமாக இருந்தார், “என்னதான் சொன்னு; மகாத்மா என்னும் மகாத்மா தான்! அவருக்கு எவ்வளவு கேட்க? எவ்வளவு தெரிக? என்னும் பார்த்ததும், ‘வக்யி சென்கயமா?’ என்று கேட்டாரே? குழந்தை கையப் பற்றி ரூபகம் வைத்துக் கொண்டு கேட்பதென்றும், — மகாத்மாவைத் தவிர வேறு யாரால் முடியும்!” என்ற சொல்லிக் கொல்லிப் பூரித்துப் போனார்.

ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தியின் செல்வப் பதவியின் பெயர் வக்யி என்ற பேயர்க்கு அறிக்க இருக்கலாம். மகாத்மா சொன, வக்யியைப்

பந்திச்சேட்டுவெட்டத்தாலே ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி இவ்வளவு பரவாமாட்டிருக்கே என்று அப்போது சங்குக்குச் சிறிது வியப்பாகத்தான் இருந்தது. இந்த வியப்பு நிரூபிசெய்யாதபிலேயே மாறிற்று. இத்திய சபாநாயகத்துக்கு அடுத்த படியாக ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தியின் உணர்வுதிருவாயை வெள்ளம் கொண்டு கொண்டு வந்து வந்த அப்பே தெரிந்து கொண்டு. வந்தி வெள்ளித்தெய்வம் 'இண்டர்லிபு' அக்கு வகுப்பை பிடுங்கும், இவர் புத்தகத்தெய்வம் முதலே 'வந்தி வரவந்த வகுப்பினர்!' என்று பார்த்தவர்களிடமெல்லாம் செல்லிச் செல்லுகுப்பார். வியாழத்தெய்வம் இவருக்கு தந்தையாய் ஒரு பணிக் வகுப்பை தாக்கம் கூட அவருக்கு வந்தது. வெள்ளித்தெய்வம் காண்பிலிருந்து இருப்புக் கொள்ளாத பரவப்பு. நெருங்குதலில் வந்தி வந்தவருக்கு என்ன வேட்டதும், பிணர்ச்சிலிருந்தே 'வந்தி' என்று உலிச்செய்து வந்தது போலாக.

உத்யோகம் பற்றி மகாத்மா கிரகாரித்ததில்
புதிதாய்வுத்திட்டம் என அழைக்கப்படும்

சுலம் காம்படை அப்
பேரதுவர்க்கு தெரிந்து
கொண்டேன். "தேர்த்
மகாலிங்கையுடைய
பெருமையினால் இது
வும் ஒத்து, செந்தித்
தருமைய தேக கொள்க
தியுடைய பற்றியும்"
அவர்களுடைய குறும்பு
யொரு சோமயங்கோப்
பற்றியும் கொள்பவர்
கவனிப்பெய்து
கொண்டார். 1941-ன்
புதிதெதிரியும்க்கி
இன்றுமீ எழுந்தவர்க்
கும் கங்கெஸ் தி
டத்துத மகத்தாம்பது

[illegible]

பிரகாசம் செய்யாத தமக்குப் பேச்சு சுதந்திரம்
 வேண்டும் என்று மகாத்மாவைக்கு நுகு பேசிய
 அடிதம் எழுதினார். அதற்கு மகாத்மர், "பேச்சு
 சுதந்திரம் உலகமனுக்குத் தராத மகா உருது"
 என்று சொல்லியிட்டு, ஆனால், "உங்க
 குடையு தேச ஆரோசனம் எப்படி விருத்
 திறது? அதை முன்மொழியச் சவனரிக்கவும்,
 உடம்பு பரிசுத்தம் கொண்டு எது வேறு
 மனனம் செய்யுங்கள்" என்று பதில்
 எழுதினார்.

மிகைதமரவீடம் ஸ்ரீ சத்தியஸூத்திரம்
பத்தி வளர்க்கு வந்ததபோலவே, மிகைதமர
வீடமும் ஸ்ரீ சத்தியஸூத்திரமும் திறனாயிற்
பரியாகாத வளர்க்கு வந்தது. ஒரு சமயம்
சாத்தி மகான் வேறு யாருக்கும் கொடுக்காத
ஒரு தனிக் கொப்பை ஸ்ரீ சத்தியஸூத்திரத்தைக்
அளித்தார். "என் இடம்தான் விடுவதா
விருத்தால், உட்கொப்பைபோல்து ஸ்ரீ சத்திய
ஸூத்திர ஒருவரை மட்டுமே நியமித்து அனுப்ப

[இந்திய உயரதரத்துக்கு அடுத்தபடியாகத் தீர்மானித்திருக்கிற உயர்வுக் கல்வித் தரத்தைக் கௌ. கப்பலாக்கி.]

டாம், சிபுனாரால் ஆமோதிக்கப்பட்டது என்று சொல்லலாம்.

சத்தியஸூத்தி:—ஆமாம்; தூதிக்ஷுட வசமாக நீர் ஒரு சிபுனார்தான்!

இந்த மாதிரி எத்தனையோ வர்களுடைய உண்மை சத்தியஸூத்தி கிடைத்திருக்கிறது.

விராட்டுப்பேரர் என்ற வரும்போது எதிராளி கூடமி வர்த்தனா சொன்னதற்கு ஸ்ரீ சத்தியஸூத்தி ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. இவருடைய வர்த்தனாவுக்கு கூடமி வர்த்தனாவிற்குக்கும்.

அடக்குமுறைச் சட்டங்களை எந்த செயல்பெற்றுமென்று கார்டெஸ் கப்பியர் சொன்ன வந்த மனோராவின் பேசின் ஸ்ரீ சத்தியஸூத்தி பெரிசு சொன்னிருந்தார். அப்போது கிங்கா சபையினர் இத்திய அக்கத்தியகாத் தாக்கத் தொடங்கினார்.

என். என். எக்ஸர்:—நீங்கள் மத்திய பாளம் அடியோடு மாறிப்போயீர்கள்.

சத்தியஸூத்தி:—அப்படி மாகுமனிருக்க உங்களுடைய உதாரணமே எச்சரிக்கையாக இருக்குமே!

அக்ஸர்ஸி (ஸர் அப்துல் ரஹீம்):—தனிப்பட்ட மனிதர்களைத் தாக்குவது சொம்ப அறிமொகி வருகிறது.

என். என். எக்ஸர்:—கான் அதைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் தாக்கட்டும். (சிரிப்பு)

சத்தியஸூத்தி:—அப்படியானால் சிறுத்தியிருக்கிறேன். கான் சொல்லுவது எதுவுமாவருக்கு உதர்த்தவியில்லை வேண்டுமென்றால்

தேவிரெது! மனுஷர் கொஞ்சம் காரண யுக்கவர் என்று கினைத்திருக்கிறேன்!

மெய்கண்ட கிவாதத்தின்போதே பின்னும் ஒரு தடவை என். என். எக்ஸர்வுக்கும் சத்தியஸூத்திக்கும் பேராட்சம் மூண்டது.

"மகாநாம்களின் மத்தியிகளின் எக்ஸர் எப்படியோது. அந்த மத்தியிகளுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்த கிரோதம் உண்டு பண்ணுகிறீர்கள், ஒரு மத்தியி சபையா சிறி இன்னொரு மத்தியி சபைய எப்படி எப்பட மூடியும்?" என்பது ஸ்ரீ சத்தியஸூத்தியின் வாதங்களில் ஒன்று.

சத்தியஸூத்தி:—உங்களுக்கு கான் தான் மத்தியியாகிறேன். எப்போதும் மத்தியியாகவே இருக்க விரும்புகிறேன். எவ்வு கணம் கண்பர் (என். என். எக்ஸர்) என்ன செய்வார்? எப்போதும் 'கிரோதம்' 'துவெனும்' உண்டு பண்ணுதபடி எப்படி எதிர்ப் பிரசாரம் செய்வார்?

எக்ஸர்:—எவ்வு கண்பர் சொம்ப தக்கமான மனுஷர்; ஆனால் தப்புகச் செய்திருக்கிறார்' என்று சொல்வான்.

சத்தியஸூத்தி:—அப்படிச் சொன்னால் வேட்டிமே விடைக்காது. (சிரிப்பு)

எக்ஸர்:—இது வேட்டிமே பிடிக்கு வேலை வேண்டு அப்போதே சந்தேசிக்கிறேன்.

சத்தியஸூத்தி:—ஆமாம்; துணையாக இவ் உம் பித்தகையுள்ள கான்கள் வேட்டிமே பிடிப்பவர்களைத் தான்; கைகா சங்கன்—கவர்க்களுடைய கை பிடி பங்கன் அங்கன்! (சிரிப்பு)

(தொடரும்)

கல்யாண காலங்களுக்கு ஏற்ற காலநிலையான புடவை துடினி துணிகளையும் சாதாரணிக் எம்போரியத்தில் வந்து குவித்துள்ளன. மதராஸில் பட்டுப் புடவைகளுக்குப் பிரசித்தி பெற்ற கடை. கல்யாண காலங்களுக்கு நீங்கலும் சாதாரணிக் எம்போரியத்திற்கு வந்து வருங்கள், எங்கள் சொத்தக் கடைத்தனினிம் தேவந்த அழகிய பட்டுப் புடவைகளும் வேஷ்டி துணிகளினிம் தக சமொ விற்குகின்றன.

(எங்கள் கொம்போகாலம் டிஷ்யூ வேகன்ஸ் ஓர் கம்பெனஸ் கம்)

ரா தா ஸி ல் க் எ ம் பே ரா ரி ய ம்

1/14, கித்தித் தெரு, (மெனியாள்: 8016) எலிவாப்பூக், மதராஸ்.

தொலை: 37, மெஸ் தெரு, குவியோகம்.

புரொப்தைட்டர்: R. K. T. செட்டியார்

புக்தோட்டம்

ஆசிரியர்
ரவீந்திர நாத் டாகூர்
வினாழி மெய்யப்ப
தி.கா.குமாரசுவாமி

மூன்றாம் அத்தியாயம்

“பூப்பயினை யார் கொண்டு வர
கொண்டுள்ளான்?” என்று கேஜா எரிச்சலுடன்
கேட்டதும் ஸாரா சாத்தமராக, “ஆதித்
அண்ணா!” என்றான்.

“அவர் என் வரவில்லை?”

“கிழவார்க்கெட்டுக்கு அவசரமாகப் போக
வேண்டிய காரிய மிருந்தது. உ அருத்தி
விட்டுப் போனார்.”

“அவ்வளவு அவசரம் என்னவோ?”

“செந்து இரவு ஆயின் அதையின் பூட்டு
உடைக்கப்பட்டுப் பணம் களவு போனதாகச்
சமரசாரம் வந்தது.”

“இந்தப் பக்கம் வருவதற்கு ஐந்து மிமிஷல்
கூடவா அவருக்கு அவசரம் இடைக்க
வில்லை? அதிசயத்தான்!”

“செந்து உணக்கு உடம்பு ஜாஸ்தியாக
திருந்தது. விடியும் கோத்தில் சீ கண்
ணயர்ந்த துணிக் கொண்டிருந்தாய். ஆகையால்
அவர் கதவு வகாக்கும் வந்து திரும்பிப்
போய்விட்டார். ஒருவேளை மத்தியானத்திற்
குள் தரம் திரும்பி வரவிட்டால் இந்தப்
புதை உண்ணிடம் சேர்ப்பிக்கச் சொன்னார்.”

இவ்வாறு வேலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குமுன்
பொதுக்கி எடுத்த மலர் ஒன்றை ஆதித்தன்
தன் பத்தினியின் படுக்கையில் கொண்டு
வைப்பது வழக்கம். ரோஜா தன் கைவிரு
லேயே அவளுக்குப் புஷ்பத்தைச் சமர்ப்பிப்
பதில் அதை மதிப்பிடுகப்பதை அவன் ஏதேனா
உணர்வில்லை? புனித கண்ணியின் கோனாலும்,
அது குழாய் மூலம் வருவதா யிருந்தால்
அதற்கு மதிப்புக் குறைவுதானே?

கேஜா புஷ்பத்தை அசுட்டையாக ஒரு
புறம் ஒதுக்கித் தள்ளியிட்டு, “மார்க்கெட்டில்
இந்தப் பூவுக்கு என்ன விலை தெரியுமா?
அங்கே அனுப்பியே. வீணாகப் பாழாக்கு

வானேன்?” என்று சொல்லப்போதே
அவளுடைய கண்டம் கிம்மியது.

ஸாராவடிக்கு விஷயம் புரிந்தது. இதற்கு
ஜவாப்பு சொல்லப் போனால் ரோஸம் அதிச
மாகுமே ஒழிய மட்டுப்படாது. ஆகையால்
பேசாமல் சிந்து கொண்டிருந்தால், சிறிது
காழினை கழித்த கேஜா, “இதன் பெயர்
என்ன? தெரியுமா?” என்றான்.

“தெரியாது” என்று ஸாரா சொல்லி
விட்டிருக்கலாம், ஆனால் ஸாராவும் பெண்
ஜன்மத்தானே? அவளுக்கும் ரோஸம் பொத்
தல் கொண்டது. “அமாரிஸஸ்” என்றான்.

கேஜா, அனுமதியுடைய கோபத்தால்
“சொம்பத் தெரியும் உனக்கு? இதன் பெயர்
‘கிராண்டிப்பேராசா’ அல்லவா?” என்று
சொல்லி அவளை மட்டத் தட்டினான்.

ஸாரா சாத்தமான குரலில், “திருக்கவாம்”
என்றான்.

“திருக்கவாமென்றால் என்ன அர்த்தம்?
எனக்குத் தெரியாதென்ற சொல்வேன்”
என்றான் கேஜா.

கேஜா வேணாமென்றே தவறான பெயரைச்
சொல்லி வதல் கண்டடைக்கு திருக்கிர
னென்று ஸாரா தெரிந்த கொண்டான்.
பிறகுக்கு எரிச்சலை மூட்டித் தன் எரிச்சலை
ஆற்றிக்கொள்ளும் வழி துது. மேலே பதில்
சொல்லாமல் தோல்வியை ஏற்ற ஸாரா
வெளியே செத்துகையில் கேஜா அவளை
யிண்டும் கூப்பிட்டு, “இந்தா, இதைத்
கேட்டுவிட்டுப் போ ... காலி கோமெல்லாம்
என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்? எங்கே
திருத்தாய்?” என்று கேட்டான்.

“ஆர்க்கிட் குஞ்சுத்தில்.”

கேஜா பரபரப்படைத்து, “ஆர்க்கிட் குஞ்
சுத்திற்கு சீ அடிக்கடி போவதன் காரணம்

எவ்வளவு?" என்ற அந்நிகழ்வினைப் போட்டான்.

"பூத்த செடிவளைப் பெயர்த்தப் புத்தாடு வேறிடத்தில் எழும்படி ஆதித் தண்ணு என்னிடம் சொல்லிவிட்டுப் போனார்."

கோலா, அதே அந்நிகழ்வினை மீண்டும், "செடிவளைப் பற்றி உன்கொண்ட தெரியும்? எல்லாவற்றையும் பாடாக்கிவிட்டுப் போனார்! இந்த வேலை வெள்ளை நடைவெள்ளைத் தெரியுமே. என் சொல்லக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவனிடம் சொன்னால் கொல்ல மாட்டாரா?" என்றான்.

இதற்குமேல் என்ன பதில் சொல்வது? கோலா சொன்ன வார்த்தைக்கு உன் அந்தம்: கோலாவின் புத்தான் ஹா! உங்களுடைய வேலை செய்வான், ஆனால் உன்கொண்ட அடவது செய்வாட்டா சொல்பிது.

தோட்டம்சொன்ன என்னுடைய உடையித்த சொன்னிருந்தான் — இப்பொதிகுக்கும் உடையினியின் ஆட்சியில் இட்ட வேலைவைச் சரி யாகச் செய்யாமல் இருப்பிது, பனைய பன மானிக்கு வந்தோடினா மிகுக்குமென்று.

"ஹா, இன்னன் தனனை ஸ்டாவிடு" என்றான் கோலா.

கோலா தனனை ஸ்டாவிட்டு, "இனிமேல் கொண்டு வானாடி ஆர்டுவுப் பது லாம்?" என்றான்.

"ஒன்றும் கொண்டு வானாடி வேண்டாம் ... நீ போனாய்."

கோலா திவெடைத்த போய், "உடையினியின் வாய்ப்பும் வேலை ஆயிற்றே" என்றான்.

"அதையும் இன்னும்கு வேண்டுகிறீன். தோட்ட வேலை உடையினி நீ செய்ய வேண்டியது பாதிக் இருக்கிறதா?"

"கோலா உடையினி ஒட்டுப்பொட வேண்டும்."

"அதற்கு இதுதான் காலமாகும்? இப்படியப்பட்ட ஸ்தான உடையினி வான் கொடுத்தான்?" என்றான்.

கோலா அடக்கமாகவே, "வெளியே வந்தால் விரும்பு எதிர் பாராமல் உடையினி 'ஆட்ட' உன் வந்திருக்கின்றான். ஆகையால் உடையினி உடையினி போய்த் மகைய காலத்திற்கு உடையினி செடிவளை விரும்பி செய்ய வேண்டுமென்று அவர் குவந்தி சொன்னார். என்னும் வேண்டா மென்று தடுத்தப் பார்த்தேன்" என்றான்.

"தடுத்தாவாக்கும்! சரி, போய், ஹா! இன்னும் அதுபடி."

இப்பொதிகு வந்தான், "வா! வா! அதுபடி இருக்கிறது! உடையினி கொண்டு வந்தான் என்ன? பாரும், கோலா உடையினி பதி போடுவ தென்னும் உன் மெத்தென்ற உடையினி வந்திருந்தாக்கும்! உடையினி உடையினி 'அடையினி' உடையினி கொண்டு இருக்கிறான்? பாரு 'அடையினி' விரும்பு திருப்புகிறதற்கு கோலா உடையினி பதி போட்டான் வேண்டும், தெரியுமா? ... இன்னும்கு உடையினி விரும்பு போடுகின்றான், குவந்திவந்தான் ஒரு பகை மானியப் பாய் அது மெல் தனையினி தனியித் தனையினி" என்ற உடையினி வந்தான். அப்பொதிகு, கோலாவுக்கு, அது இடத்தில் பகை வந்தான் அவன் கோலாப் பதிவின் சரியான வந்திருந்து வென்று பாதிக் வேண்டுமென்று என்னும்.

பனையினியின் இருவருமே சம்பாதிக்கும் கோலாவுடன் ஹா! சரியான ஹா! கோலா, "இந்தப் பித்தனைக் கொடுத்தப் பார்த்திற் றா? உடையினி செய்த அபூர்வமான வேலைப்பாடு. அம்மணி, இதை மதிப்பு உடையினிக்குத்தான் தெரியும் ... உடையினி கொடுத்தான் பாதிக் அந்தமான இருக்கும்" என்றான் தன் வந்திருக்கின்றான் உடையினி.

"இதன் விளை என்ன?" என்றார் கோலா.

அவன் வந்தான் வந்தான் கொண்டு, "போ! அவன், இதுதான் உடையினி கொடுத்தான்? உடையினி இருந்தான் என் அப்பாக்கல்.

மங்களிடம் எவ்வளவு தின்றிருக்கிறேன்!" என்று.

பிறகு அந்தக் கலகத்தை அவன் முக்காலி வன் மேல் வைத்துவிட்டுப் பக்கத்திலிருந்து ஹழை பாத்ரித்திலிருந்து புஷ்பவண்ணுக்கு அடில் அவ்வாரமக அருகினான். ஸ்டெயில் போகும்போது அவன், "என் மகன் மகளுக்குக் கல்யாணம் முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறேன் உங்களிடம். பாத்ரித்த' (காதி) கலகமிருக்கட்டும். கும்மா! பித்தனை கலக போட்டால் ரகிணத் திட்ட மாட்டாக்கா பித்தனை போட்டு? இவ்வளவு பெரிய தூதரிலே தாட்டக்காணா இருப்பவன் கிட்டக் கயாணமென்று என்னாரும் மிஸத்து இருக்கிறார்களே" என்று தலையைக் கொடுத்த கொண்டு.

"சரிதான், போடா, பார்க்கலாம்" என்று ரோஜா.

ஹலா போய்விட்டான்.

படுக்கையில் வேற புறாசைத் திரும்பித் தலையில் முகத்தைச் சாய்த்துக்கொண்டு, ரோஷலி, ரோஷலி! என் கூட இவ்வளவு கம்பகைப் போய்விடுவேனா? இந்த ஹலாவின் என்னப்போகி, இப்படி என் மகனும் ஏதாவதாவிட்டே" என்று.

"த! த! யா அப்பகர் கொன்னுக்கன்?" என்று ஆயா ரோஷலி.

தாக்குத்தானே ரோஜா உதிர்த்தொண்டான்:— "என் பாலும் தலை எழுத்து, வண்ணத்தான் இப்படி கிண்கிணைத்திருக்கிறதே, மதுபடியும் என் மகன் என் இவ்வாறெல்லாம் அவைப்படுத்தி? எது எத்தோடு கொட்டல் என்ன? வேலைக்காரன் ஹலாகூட எண்ணப் பற்றி என்ன கிணத்தின் கொக்கிறோடு? கொஞ்சிக் கூத்தடி இனும்கூட அடித்தல் கொண்டு போய்விட்டான்..... அவனைக் கூப்பிடு, முன்னே! கண்டிக்காமல் விட்டால் அவனுக்குத் திரைக்குத் தலைக்குமேல் பறி விறல் மட்டந்தட்ட வேண்டும், ஒரு வேலையம் செய்வதில்லை."

ஆனால் ஆயா ஹலாசைக் கூப்பிட எழுந்த போது ரோஜா, "கூடு, இன்னதற்கு வேண்டாம்" என்று தடுத்தாவிட்டான்.

நான்காம் அத்தியாயம்

பிறகு, சற்ற எழினைக் கொண்டு, ரமென் அப்பி வந்தான். அவன் அவனுக்கு கமத்தான் முகை. "மங்களி, அன்னா என்னை அனுப்பினா? ஆபீஸில் இன்று வேலை அதிகமாம்! சாப்பாடு நேரமட்டவில் பார்த்தல் கொன்னுகொண்டான்.....கிரும்பி வர கோரம் குருமென்று கொல்லக்கொன்னு" என்று.

ரோஜா, சரித்தான்: "காரணம் கொண்டு நெகைக்கித் துப்பே இன்னக்க இனாக்க நடி கந்தையாக்கும். ஆபீஸ் ப்ளூன் எத்தே? செத்துப்போய்விட்டாது என்ன?" என்று.

"உண்ணப் பார்த்து விட்டுச் செல்வதைத் தவிர்த்த வேற எந்த விதமான சாக்குமில்லை, மங்களி! ப்ளூன் தடிப்பவனுக்குத் தாது செல்வதின் முகியத்தைப் பற்றி என்ன தெரியும்?" என்று.

"சீ எவனப் பிச்சா

சத்தான் இந்த அனாதி குன் தானுக்குத் தான்.

எனக்குத் தெரியும். உங்களுடையோடு, பாவம், கதாக்குத்துதின் பிழலின் எத்தனை காழிசை காத்தும் சொங்குகுப்பாள்? மூன்றை அரைப்ப பரீ, போ."

"முதலில் எத்தனாத்தின் எவையான உண்டிப் பேட்டி கண்டு எவையான கொடுத்தி விட்டித்தானே அவரை என் மேடப் போக வேண்டும். மன்னி" என்ற சொல்லிச் சொண்டே தன் ஐப்பரவின் மறையிலிருந்து ஒரு கைதப் புந்தகத்தை வெளியே எடுத்த சீரூரவின் கையில் கொடுத்தான்.

சீரூர மெழுவெய்தி. "கண்ணித்தினா! இந்தப் புந்தகத்தை என் வெகு காலமாகத் தேடியது. இதைச் சொண்டு வந்ததற்காக, உன்னுடைய கற்பனாவிலும் கையிலும் எவ்வுதவையும்கூட ஸ்டாபிபுடன் சீரூர என் காலமும் செப்படனும் குதகவந்திடனும் இருக்க வேண்டுமென்ற வாழ்த்து இருக்க" என்றான்.

"மன்னி, ஒன்றே கேட்டுறேன் சரியாப் பதில் தரவேண்டும்" என்றான் சீரூர்.

"சொல்லு."

"காலகாலம் இந்த உலகத்துச் சண்டையா என்ன?"

"என் அதைக் கேட்டுக்கு?"

"வரும்போது பார்த்தேன். அவன் குததன் கைப் படியில் மெகாமகம் உட்காரித் திருந்தான். காலா கம்மா உட்காரித்திருந்தான் ஒருகாலும் பார்த்ததே தீர்ந்தான். என் 'என்ன ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறாயே? மாதந்த என்னை பரிசொடுத்திவிட்டாய்?' என்றேன். 'வெய்ய காலத்தில், வரைய கருதுக. மறையிடத்தின்தான்' என்றான். 'பரிசு போல் இருக்கிறது சீரூரவா. தெரியாதச் சொன்னுத்தான் என் மூலையில் எதம்' என்றேன். 'அதற்குப் பரிசுதியெவ்வா பாவம் உண்டு' என்றான். அப்போது 'சீரூரவா சொன்ன பார்த்து சொன்னது யாரோ?' என்ற பட்டிக் அடி என் கைத்திற்கு வந்தது."

"மீன் காலமப்பெய்யைக் கேண்டாம். உட்கா வேண்டிய விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன். என் பேச்சைத் தட்டி மூட்டினேன் என்ற சத்தியம் செய்."

"விஷயத்தைச் சொல்லுக்கேன்?"

"காலகாலம் கையானம் பண்ணிக்கொண்ட வயதான பெண். அவரைக் கட்டிச் சொல்வதனும் உலகத்துப் புண்ணியம் உண்டாகும்."

"புண்ணியத்திற்கு என் துணைப்பலித்த பெண்ணியின் பேசினதான் கைக்குச் சன் இதோ உடைத்தம் உதிரிட்டேன், மன்னி உன்னிடம்."

"உலகத்துத் தடை ஒன்றாகிவிட்டது. ஆனால் அதன் மகன கப்படியோ?"

"என் அதைக் கேட்டுத் தெரிந்ததெல்லாம் கிண்டியே. என் கற்பனாவில் மட்டும் பங்கு எடுத்தச் சொன்னதாம். காதல் மனையாக் கூட முடியுமென்ற சொல்லி யிருக்கிறது."

சீரூர சீமனின் கைகைப் பிடித்து சொல்லி, "என் முடியாதா? முடிந்ததால் ஆகவேண்டும். என் கைத்தற்கு உன் கிணத்தையப் பார்த்தே திருவேன். என் சொரி கைப்படி உட்காரிட்டால் பிரகாரப் பித்த உலகம் இருக்காதும் கட்டி எடுக்கிறேன் தீர்ந்தாய் யாரோ" என்ற ஆமொத்தம் உதிரின.

சீரூர தீவகையு ஆத்திரமால் உதிரியதாய் பார்த்த சீரூர் பிரகித்தப் போய் நிக் கிணத்தின் அவன் முகத்தையே கோக்கினான். கைகையில் திணை. அவரைத், "மன்னி, கைக்கு ஆத்திரியே யாத்திரியே ஒன்றாகி கிண்டியே. கார்த்திக் அடித்தச் சொண்டு வந்த பூண்டின் வித்த திடம் கைத்தால் வேளூர்நிலையிறை அப்பறம் அதை ஒழிப்பதென்றும் யாரோ கூறும்?" என்றான்.

"இந்த வேளூர் 'மெல்லாம் கைக்கு வேண்டியதில்லை. பெரியவன், என் சொல்லுகிறேன். போகாமல் கையானம் பண்ணி. சொன். காலம் உட்காராதே. இந்த தெரிந்த யாரோ ஒரு கைக என் பார்த்து கைக்கிறேன்."

"என் பஞ்சாங்கத்தின் கருவும் மூன்றாம் அதுபத்தந்த என்னும் பெ முகத்தந்ததான் என் ஒரு 'தாய்' வெளியே கட்டிப் பார்த்திருக்கிறேன். தீர்ப்பாதுகட என் கை அதன் பக்கமாகத்தான் இருத்துச் சொல்லித் தந்தச் சொல்கிறதும் மகன் சொல்கிறதும் வெகு தான். அவன் என் மனத்தின் கிணத்திருக்கிறது. அதனே போதும்."

அப்போது காலா வந்த 'காலத்தில் கருகியுள்ள பார்த்தித்தத மூக்காலி மீது கைத்த சிட்டு யாருடனும் போகாமல் வெளியே யோகையைப் பார்த்தான் சீரூர் "காலா! போகாதே, இரு" என்ற கைத்த. காலா போகாமல் கார்த்தவியி அலங்காரம். (தொடரும்)

ஸௌத் இந்தியா பிக்சர்ஸ்

1943 வருஷத்திய மகோன்னத சித்திரம்!

★ ஸ்ரீ ரேணுகா சிலிஸ்ஸரின் ★

பாக்யலக்ஷ்மி

★ நவீன சமூக தெலுங்கு பேசல் படம்

★ நாகையா ★ மாலைதி

★ கிருஷ்ணன் ★ மதுரம்

முதலியோர் நிறம்பட நடத்தல

வெலிங்டன் - சென்னை
மற்றும் பல முக்கிய இடங்களிலும் வெகு
மும்மரமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது

ஆயிரக்கணக்கானவர் இடமின்றி திரும்புகின்றனர்

தினசரி 2 காஷிகள் - 6 - 15, 9-30 மணிக்கு

வென்வி, சனி, குாயிற்றுக்கிழமைகளில் மாத்திரம்

:: பகல் காஷி 2 - 30 மணிக்கு நடத்தப்படும் ::

ஸௌத் இந்தியா பிக்சர்ஸ் லிமிடெட்

காரைக்குடி

கல்யாண்

—ஸரோஜா—

எனக்குச் சிறு வயதிலேயே கல்யாணமாகி விட்டது. புகைத்தில் நிறைப மனிதர்கள். அவர்கள் என்னைக் கல்யாணத்தில் படுத்தி வைத்த பாட்டை விளைத்தால் பயமாகத்தான் இருக்கிறது!

என் கணவருக்கு அந்தக் குடும்பத்தில் தனி மதிப்பு இருந்தது. தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்குக் கதைகள் எழுதுவார். இதை பெல்லாம் விளைத்த போது எனக்குப் பெருமை அளவு உடந்த போலீஸ்க் கொண்டிருந்தது. கல்யாணத்திற்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு மாடி வரத்தையில் திறந்த வெளியில் உட்கார்த்த கொண்டிருந்தேன். என் மனம் அவரைப் பற்றித் தான் களவு கண்டு கொண்டிருந்தது—அவரையில் பார்த்த அழகிய உருவகடமும், விசரமமான நெற்றி அகிலம் மீழ்ந்து புரளும் உத்தம், கண்களின் குறும்புத்தனத்தை மறைக்கும் கண்ணாடிகள், நேர் நிப்பா! 'கி அநிர்ஷ்ட சாஸி' என்று என் மனமே எனக்கு எதிர்ப்பு பத்திரம் அளித்தது.

இப்படி மெய்மறந்த நிலையில் இருந்த போது என் கண்ணைப் பின்புறமாக இரு கரங்கள் வந்து பொத்தி உணர்வு பெறச் செய்தன. குழந்தையின் கரங்கள்! வடிக அணித்த கரம். கீண்ட அழகிய கிரங்கள். கடைகை விடுவித்துக் கொண்டு திரும்பிப் பார்த்தேன். அவருடைய சாயலாவே சிறுமி ஒருத்தி நின்று கொண்டிருந்தாள். அந்தப் பெண் ஆச்சரப்பத்தால் கையைத் திறந்த வண்ணம் என்னைப் பார்த்த விட்டு, "மன்னி! பரபு இதை உன்னிடம் கொடுக்கச் சொன்னாள்" என்று ஒரு கடிதத்தை கீட்டியபடியே.

அவளைப் பிடித்து இழுத்து என் மடியில் உட்கார வைத்துக் கொண்டேன்.

"ஆமாம்! கண்ணே! உன் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டேன். "கல்யாணி" என்று கொஞ்சிக்கொண்டே சொல்லிற்ற அந்தப் பெண்.

"அன்னாவிடமிருந்து கடிதம் கொண்டு வந்தாயே, என் இங்கு இருப்பது உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?"

கல்யாணி முகவாய்க் கட்டையில் கையை வைத்துக் கொண்டாள்.

"இது தெரிவாதா மன்னி! பரபு தான் பார்த்துச் சொன்னான். அதே பாட்டை மாடியில் எங்கேத்திரிந்து பார்த்தால் தெரிவலையா மன்னி?"

அவர் பேச்சும், குறுக்கும் என் மனதை மெழித்தது.

"அன்னாவைப் போலப் பெயரிட்டுக் கூப்பிடுகிறேயே. கூப்பிடச் கூடாதது கண்ணே" என்றேன்.

"பரபுவை அப்படித்தான் கூப்பிடுவேன். உன்னை வேண்டுமானால் மன்னி என்று கூப்பிடுகிறேன்" என்று பளிச்சென்று பதில் சொன்னாள்.

அவர் அனுப்பிய கடிதத்தைப் படிக்கக் கூட மனம் வராமல் அந்தப் போக்கிரிப் பெண்ணோடு பேசுவதிலேயே காலம் போய் விட்டது. அவனிடமிருந்து என்னை விடுவித்துக் கொள்ளுவதில் இரண்டு வட்டுகளைக் கொடுத்து என்னை மீட்டுக் கொண்டேன். என் உணர்ந்ததை அல்ல.

2

பிச்சுடன் கூடிய அவர் முகத்துடன் கல்யாணியின் கைக்கமற்ற முகமும் என்னைப் பிறந்ததெனில் இன்பத்தில் ஆழ்த்தி வந்தது. கதை எழுதுகிறவர் அல்லவா? கடிதமும் கற்பனை சாத்தியத்தோடே எழுதப்பட்டிருக்கும். பாதி படிப்பதற்குள் ஒவ்வொரு சமயம்

கல்யாணிப் பொத்தி உணர்வு பெறச் செய்தன

தலைபை வலிக்க ஆரம்பித்து விடும். கவரில் கொட்டை கொட்டையான எழுத்தில் "மன்ன மன்னிக்கு நமஸ் காரம்" என்ற வரிகன் என் கண்ணில் பட்டு விட்டால், அவர் கடிதத்தை வைத்து விட்டு, அந்த இனம் ஹிருதயத் தின் ரீம்லமான் வாக்விபுக்களைப் படிக்க ஆரம்பித்து விடுவான்.

"மன்னி! நீ சேக்கிரம் வந்து விடு. நீயும், நானும் விளையாடுவதற்காகப் பாபுகைத் தொத்தாவு செய்து 'கோம்' வாக்விவைத்திருக்கிறேன். என் சிகே சிதிகனிடமெல்லாம் உன்னைப் பற்றியே சொல்லியிருக்கிறேன்" என்றிற வரி களைப் படிக்கும்பேரது கண்கள் மன மன வென்று நீரைப் பெருக்க ஆரம் பித்து விடும். "பாபுகை அப்படித் தான் கூப்பிடுவான்" என்று அவன் உறுதியாய்ச் சொன்ன வார்த்தைகள் என் காதில் ஒலித்தன.

வருஷப் பிறப்பன்று அவருடன் அவன் வருவான் என்று எதிர்பார்த்தேன். எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக என் தாயார் இறந்துயோய்விட்டாள். அந்தப் பெரிய துயரில் மாப்பிள்ளை அழைப்பை மறக்கத்தான் வேண்டியிருந்தது. என் மனம் மட்டும் கல்யாணியைக் கற்பனை செய்து பார்த்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அப்பேரழகு நல்பது, பந்து வயதாய் இருந்தவன் கொஞ்சம் உயர மாய வளர்ந்திருப்பான் என்று எனக்குள் எண்ணி மகிழ்ந்தேன். கல்யாண மாசி மூன்று வருஷங்கள் கழித்து அவர் என்னை அழைத்துப் போக லுத்தார். அவர் வருவதற்கு முன்பே பல கடிதங் களில் கல்யாணியை அழைத்து வரச் சொல்லி எழுதி யிருந்தேன். வாசலில் 'டாக்ஸி' வந்ததும் ஐன்னை வழியாக எட்டிப் பார்த்தபோது அவர் மட்டும் இறங்குவதைக் கண்டேன். மனம் சஞ் சலப்பட்டது.

"கல்யாணியை ஏன் அழைத்து வர வில்லை? எழுதி யிருந்தேனே" என்று கேட்டேன்.

"என்னைவிடக் கல்யாணி தான் முக்கியமா உனக்கு?" என்றுர் அந்த எழுத்தாளர்.

"இல்லை அவரைப் பார்க்க விரும்பும் போல் இருக்கிறது."

ஊருக்குப் போனால் பார்க்கத்தான் போகிறேன். அவன் எடுவில் வந்துவிட் டால் என்னைக் கூட கவனிக்க மாட் டாய் நீ" என்றுர் சிரித்துக் கொண்டே.

இன்னமதான். அவர்விட்டில் கவையி நலத்தவுடன் ஆரத்தித் தட்டுடன்

... உள்பேரிக் கோரம்பகட வருவான் என்று!

அவனே எதிரில் வந்தான். பருவத்தின் மகர்ச்சியோடு நகுவித வெட்கம் அவன் மூகத்தில் பரவி யிருந்தது. அவன் இடுப்பைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண் டிருந்த மேலாக்கு எற்றில் பின்புறம் பறக்க "மன்னி!" என்று புன்முறுவது டன் என்னைப் பார்த்தான்.

"கல்யாணி!" என்று அவர் கையை விட்டுவிட்டு அவன் காத்தைப் பிடித் தேன்.

"மன்னி! உன்னைப் பார்க்காமல் எனக்கு எவ்வளவு கஷ்டமா யிருந்தது தெரியுமா?" என்று என் தோளில் சாய்ந்து கண்ணில் நீர்நளும்பச் சொன் னான் கல்யாணி.

"எனக்கும் அப்படித்தான் இருக் கிறது கல்யாணி. அண்ணாவோடு நீ ஏன் வரவில்லை?"

"பாபுகை அழைத்துக் கொண்டு போகிறவன்? அடேயப்பா! மன்னிக னெல்லாம் கல்யாணிக்கத்தான். இந்த அண்ணாமர்க்கத்தான். கவர்க்கத்ததைக் கண்டமாதிரி மயங்கிப் போகிறார்கள்" என்று கையை மீறித்துத் தலைபை ஆட்டினான்.

சூதகனியெல்லாம் 'சாப்பி' செய்து அனுப்பும் வேலை என் தலையில் விழக் கது. என் பின்புறம் மறைத்து வரும் கல் யாணியை நிர்ந்தாட்சன்யமாய் வெளி

வினேயே சிறுத்திக் கதையைத் தாவிட்டுக் கொள்வாள் அவர்.

"ஆமாம், என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டாயே, கல்யாணி யோடு விளையாடத்தானா?" என்று கேட்டார்.

"அவள் குழந்தைதானே?"

"சீயும் குழந்தைதான்! குழந்தை கையப் போய்க் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டேனே. என்னைத் தான் கொல்ல வேண்டும்."

"இதோ பாருங்கள். உங்கனிடம் எனக்கு அன்பு இல்லையா? என்னிடம் அளவுக்கு மீறி அன்பைச் செலுத்தும் அந்தப் பெண்ணை உதாசீனம் செய்வ என்னும் முடியுமில்லை. அவள் உங்கள் தங்கைதானே?"

"என் தங்கையைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். இந்த இரண்டு கதைகளையும் 'காபி' செய்து அனுப்ப வேண்டும். தெரிந்ததா? ஒவ்வின் 'கோம்' ஆடப் போனால் அது வெக்கிச் சுடுப்புக்குப் போய்விடும்."

புருஷர்களின் ஆக்கஞ் பிரமாத மானது அல்லவா? 'பர்த்தாவுக்கெதிர்ப் பதிலாகத்'யாகக் கதைகளை எழுத ஆரம்பித்தேன். கல்யாணி என்கைட லில் என்னைப் பற்றித் தவறாக நினைக்க ஆரம்பித்தான்.

"பாபுவின் அதறவியேயே துன்பமடை விடுகிறேயே மன்னி. நீ முதலில் இருந்த மாநிலி இல்லை" என்பான்.

கல்யாணி அன்று மலர்க்கை 'புஷ்பம்' போல் சிவங்கிள்குள். குழியும், சிறிப் புழம் போல் வந்ததுபட ஆரம்பித் தான். அவன் அன்னு எதிக் வரக் கூட அவளுக்குப் பிரமாதமான வெட் தும். "கல்யாணிக்கு வயதானிட்டது பாபு, உன் ஆயினில் எல்ல வரலுப்ப் பாரேன்" என்று அம்மா தொத்தரவு செய்ப் ஆரம்பித்தான். கைடசிலில் கெத்தானில் வேலைவா விருத்த பிள்ளை

ஒருவன் என் போல்வாத கல்யாணியை ஏற்றுக் கொண்டான். மாப்பிள்ளை திரவனிக்ரு வந்தபோது கல்யாணியை வெலிவியேயே பார்க்கலாடி யவியிலை.

"பார்த்தாயா அவளை? உன்னை என்னோடு தனி யா ய்ப் போகிட மாட்டேன் என்றவன் ஆத்துக்கைதாத் தனி யாக விடமாட்டேன் என்மிகுன்" என்று இவர்.

திரவனிக் குழித்த மாப்பிள்ளை கல்யா ணியைக் கூடவே அகழ்த்துக் கொண்டு போகவேண்டு மென்று பிடியாதம் பிடித்தார். ஊருக்குப் போகும் தினம் வந்தது. சிறுபிள்ளை என்னுடன் விளையாடிய கல்யாணி தன குனித்த என் அதறக்குள் துறழ்த்தான்.

"மன்னி! பாபு இல்லையோ இங்கே? பாபுவோடு போகிடாமல் உன்னை என்னை பாடு படுத்தி வைத்தேன்? இப்பொழுதுதான் தெரிமிறை மன்னி; பாபுவுக்கு ஆகா எவ்வளவு இருத்திருக் கும் என்று. அதற்காக உன் பேரிக் கூடக் கோபித்தாக் கொண்டிருக்கேன். அதை பெய்வாய் மனதில் வைத்துக் கொள்ளாதே மன்னி" என்று கன்னிச் சுழிவக் கூறினான்.

"அசோட! அப்பொழுது நீ சிறிசு. உன் பேரிக் கோபம் கூட வறுமா கண்ணோ" என்றேன்.

"கல்யாணி!" என்று மாப்பிள்ளை கூப்பிட்டார். வெட்டித்தாக் கல்யாணி யின் முகம் சிவந்தது.

"மன்னியோடு விளையாடுகிறா?" என்றவாறு மாப்பிள்ளை வாரத்படி அருகில் வந்து சிக்குர்.

"மன்னியோடு பேசுவது இன்றுப் சிவ மணி கோத்தான். உங்கன் தங்கை கைக் கொஞ்சம் அடக்கி வைத்துக் கொள்ளுகிட்டான் உன் கன் பாடு திட்டாட்டம் தான்" என்றேன்.

"போடி மன்னி!" என்று கல்யாணி என் வாகைய இதரேப் போத்திருள்.

பல போலிக்
இருப்பதால்

நகுதன்கூடு பல்யோக
T.O.L.E.N.C.O.L.L.U

வெளித்த
வாய்க்கு

ஸ்ரீகா கஸ்தூரி ஸ்ரீகா கோரோஜன் பல்லக்ஸ்

I.D.L.E.I **ஆல்மனிடென்** **புளாட்டினம்**
சயாங்ஸய்மார கண்கோச டாளிக் பால்குத்த, விளயுத்த, ரக்தகோச டாளிக்

புளாட்டெட் கண்ணாடி, பந்தர் தெரு மதான் (உதவி வைத்தியர் Dr. P. S. C. மணி)
(கோவை 234, எலாவித்) (திருச்சி: காலு பதூர்) (மதுரை: 12, தெந்தவனி)

எனது பிள்ளைகள் ராணுவத்தில்
சேர்ந்து விட்பார்கள்...
நான் செய்யக்கூடியது என்ன?

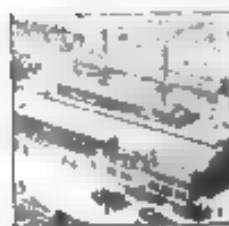
அந்தக் கேள்விக்குச் சரியான பதில் இதோ!

மேலும்... இவ்விதம்
எல்லாம் நடக்கிறது
தவறாக வரக்கூடாது.

அதற்குப் போடும் இந்த
விவரங்களுக்கு வேண்டிய
உடனடி நடவடிக்கை
களை ஆக்க வேண்டும். உதவி
புரட்சிகள்

அதற்குப் போடும்
கருத்து, மக்களிடமிருந்து
ஆர்வம் பெறப்படும். ஆகவே
விவரம் உடனடி நடவடிக்கை
நடவடிக்கை நடவடிக்கை

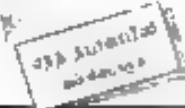
யுத்தம்
முடிந்த
வுடன்...

மேலும்... இந்திய
சர்க்கார்... இந்திய
விருத்தியை... அதற்கும்
உதவி செய்கிறார்கள்

மேலும்... இந்திய
சர்க்கார்... இந்திய
விருத்தியை... அதற்கும்
உதவி செய்கிறார்கள்
—இப்போதுதான் செய்கிறார்கள்!

டிபன்ஸ்
ஸேவிங்ஸ் ஸர்ட்டிபிகேட்
கேட்டுகளை விநியோகம்

- * இந்திய மின்னியல் உத்தியோகம்
- * இந்திய மின்னியல் உத்தியோகம்
- * இந்திய மின்னியல் உத்தியோகம்
- * இந்திய மின்னியல் உத்தியோகம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாசி
 ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள்
 ஞாபகார்த்த
 சைவசித்தாந்த சாத்திரப் பரிக.
 ரூ. 1,000/- (ஆயிரம்.)

•
 விவரங்களுக்கு :

தஞ்சாவூர் ஜில்லா, திருப்பனந்தாள் காசி
 மடத்திற்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

•
 குறிப்பு:—ஐடி பரிகக்குரிய எண்டௌமெண்டு
 அண்ணாமலை யுனிவர்ஸிட்டி, எரிண்டி
 கேட், செனட் மீட்டிங்குகளில்
 முறையே 30-1-43, 27-3-43-ந் தேதி
 களில் அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கிறது.

மணமகள் தேவை

“நாடோடி”

“நாடோடி”யின் தகவல்கள் நமக்கும் வாழ்க்கைத் திசையகம் இல் “கல்வி” யின் தேவர்கள் அடிக்கடி காண்பார்களே. மேற்படி புள் பெயருடன் எழுதும் பி. எம். செங்கட்டராமன் எம். ஏ. தமது பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகச் சேர்ந்திருக்கிறார் என்பதை மனநிச்சையுடன் நெறித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

—ஆசிரியர்.

“கல்வி” பத்திரிகையில் கட்டுரைகள் எழுதித் தொடங்கி விருக்கும் ‘நாடோடி’ அவர்களுக்கு உடனேயே ஒரு மனமான் தென்கை, போட்டோஷன் எடுத்த எழுதவும்.”

உடனேயே இப்படி விளம்பரம் செய்யப் போகிறேன். ஆம், விட்டில் சிவகாம வந்தனை கொடுக்கடிவாசி விட்டது!

எனதும் போனது போகிறது என்று பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தேன். ஆனால் இனிமேல் என்னால் பொறுக்க முடியாது. என்னதான் தக்கையாக இருக்கட்டும், இன்டர்மீடியட் பரீட்சைக்குப் படித்துக் கொண்டிருக்கட்டும், அப்பாவுக்குச் செல்வப் பெண்களாக இருக்கட்டும், அதற்காக அவன் அடிக்கும் தூட்டியைப் பொறுத்துக் கொண்டே விருக்க முடியுமா, என்ன?

என்ன கேட்கிறீர்கள்? ஆம், எம்மாம் என் தக்கை பாருவாய் பற்றித்தான் சொல்பேறேன்.

விட்டில் தாயார் ‘காஷ்’-வல் சில்’ எடுத்துக்கொண்ட வேண்டியதுதான். இந்த அம்மாவின் கோட்டம் ஆம் பித்த விடும்.

“ஐயோ, எவ்வாறு! இந்த மூன்று காலும் எப்படிச் சிறிப்போகிறதே” என்று எனக்கு ஏக்கமா விருக்கும்.

வேண்டக்கனடையில் வான புருத்தது போல் உப்தமும், விடு பற்றி எரித்து கொண்டிருப்பது போல் புலக்கியம் எம்மவகறையி விருத்த மெய்யினால் போதும், பாருவின் தூதும் ஆம் பித்த விட்டது என்று நிர்மாணித்துக் கொண்டவாம்.

மூன்று காட்டாளுக்கு விட்டு வெகுவை தலையில் விழுத்துவிட்டது என்று தெரித்ததமே பாருவுக்கு முகத்தில் என்னும், கொள்ளும் வெட்டை ஆம் பிக்கும், ஜெக்ஸ்பியர் பிடித்த வையினால் விளக்குமாற்றைப் பிடிக்க வேண்டி விருத்திதே என்று அவளுக்கு ஆத் திரம், ஆத்திரமாத வரும். ‘டாஸ்கம்’

பவுடரைக் கையாண்ட கிரங்கினும் அடுப்புக் கவிதைத் தொட வேண்டி விருத்திதே மென்று அழகை, அழகை யாக வரும். சொல்லில் சாய்த்து கொண்டு, முன் தல மயிதர வயதகை ஆன் காட்டி, கிரங்கினும் கருட்டி விட்டுக் கொண்டே, புத்தகம் படித்தது போல், அடுப்புக்கு முன்னால் உட்காத்து கொண்டு “பி. பி.” என்று ஊத வேண்டி, விருத்திதே என்று அவளுக்குத் தக்கம் பீறிட்டுக் கொண்டு எழும்.

அவன் தக்கத்திற்கு இன்னொரு முன்மேலானதும் உண்டு. இந்தச் சர்க்கார் கடியாரத்தான ஒரு மணி முன்னால் தன்னி கைத்தாலும் மயத் தாக்கன், பாருவின் பாடு மிகவும் நிண்டாட்டமாகி விட்டது, பாவம்! இதற்கு முன்னாலேயே காணப்போவது, இவன் தாள் பக்கத்தில் கொண்டவதற்கும், பவுடர் பூசிக் கொண்டவதற்கும் போதாமல் இருக்கும், காண்க மணிக் கு ‘காண்க’ குழு ‘கருவ’ நகரத்தா னாலும், 8-30 மணிக் குத்தான பரக்கப் பரக்க வெளியில் வருவான். அப்போது தம் அவன் ‘காண்க’ ‘பூரவா’ முடிந் திருக்காது. ஆகவே இப்பொழுதே கேட்டவே வேண்டியதில்லை. எத்தப் புடவை கட்டிக் கொண்டது. அதற்கு எத்த தூக்கப் சரிவான ‘மாட்டி’ என்று நிர்மாணிக்கக் கூட சாலசாலம் இருக்காது. இந்த கட்டணத்தில் எம்மவல் வேண்டியும் சேர்ந்து விட்டதே என்று அவளுக்குக் கோபம் கோபமாக வருவதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆகவே ஆத்திரம் ஒரு கால், சேற்றில் ஒரு கால் என்று சொல்வார்களே, அதைப் போலத்தான் காணியில் பாரு காணப்படுவான், எம்மவ கறையில் ஒரு காழி கால்கில் குழிய் ஒரு காழி என்று மாறி மாறிச் காட்சி அளிப்பான். இந்த கட்டணத்தில் ஆளும் எம்மவல் எப்படி விருக்கும் என்று சிங்கமே காணித்துக் கொண்டவாம்.

பாருவின் எம்மவல் என் சரப் பிடும்படி கேட்கும் போதென்றாம்

எனக்கு ஓரே ஒரு ஆதரவையப் பற்றித் தான் ஞாபகம் ஏற்படும். இவனுக் கென்றே பிறந்து. இவனுக் கென்றே வளர்ந்து வரும் அவன், பாவம் என்ன பண்ணப் போகிறானோ என்பதற்கான் என் கவலைப் பிடுக்கும். சீர் வசிகாசக் குட்டன், ஒரு சமையதாரியையும் அனுப்பி வைத்தால்தான் கம்பாணம் பண்ணிக் கொள்வான் என்று இடிவாதம் பிடித்தால்தான் அவன் பிழைக் கலாம். ஆம், இப்போதே சொல்லி வைக்கிறேன். காலைக்கு "மச்சினன் சீ சொல்லக் கூடாதா?" என்று அவன் என்னுடன் சண்டைக்கு வர வேண்டாம்! இது நிந்தக.

மணி 8-80 ஆவதும் சமையலறையில் பதார்த்தங்கள் வெந்ததோ, வேக விலையோ எல்லாவற்றையும் கொண்டு வந்து தாழ்வாரத்தில் கடை பரப்பி விடுவான் பாரு. இந்தக் கடைக்கு அருகில் காங்கன் எல்லாரும் உட்காருவதற்குத் தட்டுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அவன் பரப்பி வைத்திருக்கும் பாத்திரங்களைத் தாண்டிக் கொண்டு, அவரவர்கள் தட்டின் முன் போய் உட்கார் மிக சாமர்த்தியம் வேண்டும். பண்டிகூட நாட்களில் 'ஹர்டிஸ் சோன்' ஒடிப் பழுவெய்களால் தான் இது சாத்தியமாகும்.

வேந்ததோ, வேகாததோ, சரப் பிட்டுத் தொலைப்போம் என்றுவரவது பாரு விடுவான் என்விதிகளா? தானும் காவேஜுக்குப் போக வேண்டியவனாத வால் அவரும் எங்களுடன் கூட உட்கார்ந்து விடுவான்! காணும் பச்சி

கிறேன். அவன் வேணுமென்றே தான் வைக்கிறானோ, அல்லது அவ்வ தாமரகத்தான் அமைகின்றனவோ, சாதம், குழம்பு, மோர், ஊதுகாய், கெய், பருப்பு எல்லாம் என்னைச் சற்றித்தான் வைக்கப் பட்டிருக்கும். ஆகவே உட்கார்ந்த கொண்டே, இடது காலினால் எங்காருக்கும் பரிமாற வேண்டிய வேலை என்னுடையதாகி விடும்.

இந்தத் தொண்டி பொறுக்காமல், "இந்த அழகான சமையலைப் பண்ணு கிறது ஒத்திசீ; பரிமாறுகிறது இன்னொருத்தி!" என்று காள் அதுத் திக் கொள்வான். உடனே "காலைக்கு உன் பெண்டாட்டி சொம்ப அழகாக சமைச்சப் போடப்போனா, காணும் பச்சிக்கப் போறேனே" என்று சொல் வான பாரு. இதைக் கேட்டதும் எனக்கு உண்டாகும் ஆத்திரத்தில் அவளுக்கு ஒரு அறை கிடலாமா என்று நோன்றும். ஆனால் இந்த யோசனையை காள் இதுவரை அனுப்டிப்பதற்குக் கொண்டு வராததற்குக்காரணம், அவன் குணத்தை காள் கன்கு அறிந்திருந்தது தான். காரணம் பொன்னுதவால் முதலும், வட்டியுமாகத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவான் என்பது எனக்கு கன்கு தெரியும்.

சரி, காலைவில்தான் காவேஜுக்குப் போகிற அவசரத்தில், இப்படிச் செய் கினும், சரப்பந்திரமாவது நன்றாகச் சமைத்துப் போடுவான் என் விதிகளா! அப்பொழுது தான் அவளுக்குத் திடீரென்று காவேஜ் விளையாட்டு களில் மோகம் விழுகதுவிடும். பக்கத்து வீட்டு நெகிதி யுடன் மோட்டாசில் வருவ தற்காகத் தினம் கடைநி பாடத்துக்கு 'நேரக்கச்' கொடுத்து விட்டு, மாலை வரங்கு மணிக்கே வீடு வந்து சேரும் பாரு அப்பொழுது தான் சரப்பந்திரம் ஏழு மணிக் குள், எட்டு மணிக் குள் வர ஆரம்பிப்பான். அப்பாவுக்குச் செல்லப் பென்னுதவால் ஏன் இப்படி வேணுமென்றே காழி கழித்து வருகினும் என்று வாரும் கேடிக் முடியாதது. ஆகவே ஐந்து மணிக்கே அப்பா என்னை அடுப்பு மூட்டி சரப்பி போடச் சொல்வார். காப்பி போட்டதற்குப் பிற

"பன்னாசிரத ஒத்திசீ; பரிமாறுகிறது இன்னொருத்தி!"

கும் பாரு வரலில்லையானால் சாதம் சமைக்க வேண்டிய பொறுப்பும் என் தலைில் விழும்! பாரு வந்ததும், இதைப் பற்றி அவனிடம் குறைப்பட் டால் "செய்யேண்டா! நாளைக்கு ஆம்பலையான் வந்தால் அவளுக்கு நீ காப்பிப் போட்டிக் கொடுக்கத் தெரிய வேண்டாமா?" என்று கையாண்டி, பண்ணுவான்.

ஆக இம்மாதிரி இவன் அடிக்கும் கொட்டத்தைச் சேர்ந்தாப் போல் மூன்று நாள் சித்திக்குக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றால் முடியுமா காரியமா என்ன?

அப்படியாவது சிரித்த மூகத்துடன் இவன் தன் ராஜ்ய பரத்தை வசிக் கிறான் என்றுவது போய்விட்டுப் போகிறது என்று இவன் ராஜ்யத்துக்கு உட்படலாம். அப்படிக்கின்றி என்னும், கொள்ளும் வெடிக்கும் மூகத்துடன் இவன் எங்கள் எல்லாரையும் ஆட்டி ஆள் விரும்பினால் அதற்கு எந்த ஆண் மகன்தான் உட்படுவான், கேட்கிறேன். நாளைக்குக் கல்யாணமாதிரி மனைவி வந் தால் அவளுக்குப் பயந்து நடப்பது இருக்கவே இருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் வீட்டில் தங்கைக்கும் பயந்து நடக்க வேண்டும் என்றால், ஆயுள் முழுவதும் புருஷன் பெண் தெய்வத்துக்குப் பயந்து நடக்க வேண்டி, யல்வவா ஆகி விடுகிறது!

கூறாமல், என்னால் இனிமேல் ஒருகண மும் பொறுக்க முடியாது. உடனே கல்யாணத்தைப் பண்ணிக் கொண்டுதான் மறு காரியம் பார்க்கப் போகிறேன்!

பார்க்கவில்லை!

மனைவி:—ஏன் கூண்டை நுழைக்க கொண்டு வெத்தினை போட்டுக் கொள்கிறீர்கள்?

கையாண்டி:—உட்கட்டி வெத்தினையைக் கண்ணு மெய்யை பார்க்கக் கூடாது என்று சொல்லி விடுக்கிறேன்!

அவர் நிமிஷக் கதை

ஏமாற்றம்

“வேலாமாஸ்”

ஆய்ந்து அந்த பங்காளியின் வரலில் என்று மின்னாத கூட்டம் கூடியிருந்தது. போதுப் பிரேரணைக்கு ஏற்பாடு செய்து போல் பெருசென் லாரியையாய் மேடை மாதிரி போடப்பட்டிருந்தான். பிரேரணையும், தாத்தாலிகளும் சிராமபோன் பெட்டிகளும், கட்டிடங்களும், மேடைகளும், சராசரமாக அந்தக் காமபவுண்டிக்குள் இருந்தன.

எல்லாம் போகும் திட்டத்தில் இந்தக் காமாசர்கள் இருந்ததிலும், அங்கு நின்றுவது ஜனங்கள் கூடியிருந்ததினும் அதிசயம் என்ன இருக்கிறது?

தலைக் முண்டாசுடனிருந்த ஒரு ஆண் அந்த பெருசென் லாரிக் கொண்டு “எழு குபாய்! எழு குபாய்!” என்று உரத்த குரலில் கத்திக் கொண்டிருந்தான். கூட்டத்தில் “ஒன்பது குபாய்!” என்றது ஒரு குரல். உடனே ஏதும் பொருபவன் “ஒன்பது குபாய்!” என்று கத்த ஆரம்பித்தான். இன்னொரு கெட்கக் குரல் “பத்து குபாய்!” என்று உரக்கச் சப்தமிட்டது. ஏதும் பொருபவனும் “பத்து குபாய்” என்று கத்த ஆரம்பித்தான். இப்படியே ஏதும் பொருபவன் விடிக் கூறிக் கொண்டு போகும் பொழுது கூட்டத்திலிருந்து பறந்த மரன் குரல்கள் விடிக் கூறிய உயர்ந்திக் கொண்டு விருந்தன.

“கம்பெனியிலே லாபகிதும் இருபது குபாய்! இந்த விலக்குக் கிடைக்காது! தராமலாக விலையை ஏற்றிக் கொடுக்காம்!” என்று கத்தினான் ஏதும் பொருபவன்.

“பன்னிரண்டே மூக்காக!” என்று அழுத்தமான குரல் ஒன்று கேட்டது. உடனே ஏதும் பொருபவன் “பன்னிரண்டே மூக்காக! ஒருதாம்! இரண்டு தாம்!” என்று கத்தினான். வேறு ஏதும் கெட்கவாக் போகிற “சரி, பன்னிரண்டே மூக்காக் குபாய்! மேலதலைய எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்!” என்று, அந்தச் சமயத்தில்தான் கூட்டத்தில் திடீரென்று கலகலப்பும் சத்தம் கேட்டது. கடைசியாக விடிக் கேட்டவன் மெனமையத் தன் தன்புறத்தில் சென்றே வர ஆரம்பித்ததுதான் அந்தக் கலகலப் புகுக்கு காரணம்.

“என்ன ஜபா, விடிக் கேட்டு விட்டுப் போவாக் போயிடுங்கே!” என்றான் ஏதும் பொருபவன்.

கடைசி விடிக் கேட்டவன், “நான் ஒன்றும் ஏதும் எடுக்க வரவில்லையே! என் தம்பை ‘மனைவியேன்?’ என்று கேட்டார். ‘பன்னிரண்டே மூக்காக்’ என்று சொன்னேன்!” என்று சொல்லிக் கொண்டு போகும் போது கெட்டிருந்தான்.

படித்துப் பார்!

சுமார் மூன்று — 1

[பதிப்பாளிகள்: ஏ. கே. சோமசுந்தர் ;
விநாயகர் : 'கனக சூதகர்' கட்டிடப்பேரவை,
கொச்சி ; விநாயகர் : கு. சந்திரா.]

நீதித்திரைக் கடன் ஓரத்தினே தீயது
தவம் செய்யும் குமரீயவன் நமிய் தாட்
டில் அநி சேவை. அந்தக் குமரீயன்
பெயரால் வெளி வந்திருக்கும் இந்தப்
புதுமைக் அபிப்பிராயம் அங்கும் பாராட்டி
வராய் தந்த விளையுதிதது. புதுசெய்திய்
கேள்விடையிக்குத்தேயம் தட்டாததிர ஆதி
வர்கன் தட்டத்திரக் கட்டுரைகள் வறுமியி
யிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்
கிறோம். அவற்றுள் எவ்வாறு முதன்மைபாச
தது. கலாசைதக் கவர்த்துத் து. என்.
செய்க்கையத்தின் கட்டுரைவாறுது. தமிழ்
தாட்டில் முதன் முதலாகப் பிரமுகர்களின்
குறியியல் சித்திரம் எழுத ஆரம்பித்த
வ. எ. காலப் பற்றி இவ்வு தமிழ் தாட்டில்
புகழ் பெற்ற தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலாவது
விளையுதிதது செய்துகொண்டவன் என்று
கிறார் என்று தெரிந்து கொள்வது தாம் அந்ந
மைடவதில் விளையின்கூட. இந்த ஆவணத்தி
தே பக்கங்கடவன் ஓர ஓரத்திற் பகர்த
முடிந்தது. "இவ்வாறுதா? இந்ததான்
முடிந்தது விட்டதா?" என்று விளம்புது
கிறோம். அவ்வாறு சொன்ன தமிழ்
தாட்டில் அவ்வாறு சொன்ன இந்தக்
கட்டுரை அமைத்திருக்கிறது. எழுதியவரை
யும் எழுதப் பட்டிருக்கையிற் பற்றி நம்மைப்
பெருமை கொள்ளச் செய்கிறது.

இவற்றுள் இந்த அழகிய மகாநாயகி
ஈ. கே. சி. முத்தையர்களுடைய கட்டுரை
களையும், ஸ்ரீ சேதிக்விதராகம் பீகார் முத்தைய
யவர்களின் கவிதைகளையும், 'சூரபெரியை'
முத்தையர்களின் கதைகளையும் தரவில்
லென்பதே தவறு.

இம்மாதிரி மாதம் ஒரு மணிக்கு மூன்று பேர் தான் வர்பதை அறியும்போது தமிழகம் முழுதும் உள்நாள் ஓடிக் கும் ஏன்? இம்மாதிரி கிணர், இந்தமாதம் அளவு குறைந்ததால் கோடல்வீரிக் கும் உலகம் சுற்றிய தமிழர் ஓடிக் கோடல்வாராகும் தமது மனமாதம் உலகம் சுற்றும்.

யான் பெற்ற இன்பம்

【உரிசியத் : து. அஞ்ஞாநம் எம். ஏ. :
பீதகம் : கத்தி கரீவரணம், அடக்கு நெய்
விதி, மதுரை : மீது ரு. 2-8-0.】

19 வாகனத்தின் மேல் பதுங்கி
வாழ்ப்பவர்களை வரம் கிழிக்க
மேல் பிடித்து வீசத் துணி
வீழ்ப்பவர்களை மேல் தாக்கப்

சர்ப்படி? புதி ரெட்டைட சர்ப்படி? அதை
கண்ணீர்துக்கும் கவிதை வழகுதான்
சர்ப்படி? இந்த மாதிரி ஒரு தமிழ்க் கவிதையப்
படித்து அதன் இன்பத்தைக் கண்டவர்கள்
நான்மே லுட்க் கொண்டு கம்மா இருக்க
முடியுமா? இன்னும் ஆரீசர் பேசுகைத்
தவறு அதன் அழகையும் இன்பத்தையும்
எடுத்துச் சொன்னவரேயேயா அங்கனூடைய
சென்னை சென்னை லீடர்?

[illegible]

திரு. மு. அருளுமலை ஆதவியம், சமஸ்திரபுரம், தமிழ் ஆசிரியர் மூன்று பேரோடு கூடும் சிறந்த பரிந்துரி உண்மையாக, சமஸ்திரபுரம் சிறை எம். ஏ. பட்டம் பெற்றிருப்பதோடு, "இந்த நேரத்தில் கற்பனை கற்றுக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பள்ளிகளில் பணிதான்" என்று சொல்லிவிட்டுத் திரும்பி, கவிஞர் கந்தாராட்டியம் பட்டம் பெற்றிருப்பது, எனவே, தமிழ் கவிதைப் பண்பைக் குறித்த விவரமுடைய கட்டுரைகள் எண்ணம். கே. சி. வீல் கட்டுரை அமரம்பல அரங்கத்தின் அருகில் தெரியும் ஆதவியம் ஆதவியம் அடங்கிய விவரமுண்டுதான்.

'டாக்டரேடான்' அனுபந்தம்

[ஆசிரியர்: பி. ஏ. தம்பி; பிதாமஹ: 32, காலி செட்டித் தெரு. மெனக்கட் செட்டி, மெனக்கட் வீடு, கி. 1-0-0.]

“உதகமலை” எட்டாம்நாள் வருஷ ஐந்தாம்நாள் இத்த வித்த காலத்தில் ஏன்வரவு வரவுக்குக் கொண்டு வர முடியுமோ, அவ்வாறு தங்குமிட கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இத்தியை விவரிக்கக் கூடியிருந்த பரிசுத்தமாய்க் பற வட்டிவாசகம் கொள்வதில் இருக்கின்றது. “இதில் தவறாததுதான் இல்லை. ஏன், சாஸ்திரத்தில் சொல்லிவைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, இன்னவையோ” என்று பகுதியைச் சந்தேகம் பட்டார்கள். அவர் கூட எழுதித் தரவிருக்கிறார்.

ஒமேப்போதுதான் !

“எல்லாம் வந்த, உயிர் கொண்டுள்ளதென்ற
உயிர் கொண்டுள்ளதென்ற”

“மேலாட்சம், ஸார்! உங்களை காத்தேன்
செய்தம் போடுகிறது!”

"இக்கூடம், இக்கூடம், நடுகிறபோது, மட்டுத் தரவில்லை!"

பூர்ணப் பொலிவு

அதாவது குகை ஒளியின் பெயரால் அந்த பூங்காப் பெயரிடப்பட்டிருக்கின்றன. சீட்டுகளை பெண் இருந்ததேயில் வந்துள்ளதே குகையத்தினால் அதேபோன்ற மகத்திரும்பி வந்திருக்கிறது. பரமம் அருந்திதெய்வம் உண்டாகாமல் பரிசுத்தமும் அருந்தவதற்கு அவர் அருள்குப்பேத வரணம். குகையத்தின் வந்தினால் ஒருமத்திரும்பி தேயில் அருந்தவதே. அதேபோல்.

பெரியசேலம் முறை: "மத்தியான தன்மையுடைய செவ்வகத்தை எவ்வளவுதான் பகுத்தாலும் ஒன்று எஞ்சும்" என்கிறதே பெரியசேலம் முறை. மத்தியான அளவாக ஒரு நாளை அளவாக, தான் இந்த பெரியசேலம் முறைக்கு சொந்தமானது. அந்த முறை தன்மையை கருத்து எழுப்பும். அந்த முறை கருத்து எழுப்பும். அந்த முறை கருத்து எழுப்பும்.

குடும்பத்திற்கு ஏற்ற

ஒரே பானம் **இந்தியன் டீ**

இந்தியில் உள்ள பாரிசைப் பார்வையாற்றுகிற போன்றபோதில் சுவாமிநாதரவர்கள்

11-2003 TML+

எதிர் ஜாமீன்

"பாணி"

அன்று மகாலிங்கம் தன் தந்தை யிடம் வந்து, "அப்பா! உங்கனிடம் இரு மூக்கியமான விஷயம் பேச வேண்டும்!" என்றான்.

"என்ன சொல்வான்?" என்று அவன் தந்தை முத்துசாமி ஐயர்.

"இல்லை... நீங்கள்... நான் வந்து..." என்று இழுத்தான்.

"என் தயங்குகிறாய்? தைரியமாய்ச் சொல்" என்றார்.

"ஒண்ணுமில்லை, உய்யான விஷயமாக....."

"உனக்குக் காலாகாலத்திலே கல்யாணத்தைப் பண்ணிப் பார்க்கணுமென்று ஆசையாயிருக்கு. ஆனால் நீ நான்கள் சொல்கிறதைக் கேட்டால்தானே?"

"இல்லை, அப்பா! இப்பொழுது நான் ஒன்றும் ஆகெப்பனை சொல்ல வில்லை."

"அப்படியானால் நான்கே ஏற்பாடு பண்ணி விடுகிறேன். எந்தப் பெண்ணைப் பேசி மூடிக்கலாம்? சந்தானத்தின் பெண் வலிதாவுக்கு எதிர் ஜாமீன் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறேன் வெள்கிறார்கள. தாமதெழுணன் தன் பெண் வலிதாவுக்கு ஆயிரத்திற்கு தாறு ரூபாய் கொடுக்கிறேன் என் கிறார். ஆனால் வலிதாவுக்கு நிறைய நகைகள் போடுவார்கள. மகாதேவன் பெண் சாரதாவுக்கு மஞ்சக்காணி..."

"அப்பா! அந்தப் பெண்கள் எல்லாம் வேண்டியதில்லை."

"பிசுவே?"

"நானே ஒரு பெண்ணைப் பார்த்திருக்கிறேன்."

"சொம்ப பேஷ்! எனக்குக் அவன் விட்டது. அது யார், அந்தப் பெண்?"

"கம்மாத்துக்கு இரண்டு மூன்று காளா வந்து கொண்டிருக்கிறாளே பகவதி, அவதான்."

"பார்வதிப் பாட்டியின் பேத்தியா?"

"ஆமாம்."

முத்துசாமி இதைக் கேட்டதும் உடனே பதில் சொல்லாமல் சிறிது யோசனை செய்தார். பையனுக்கு

அதிருப்தி உண்டாகாமல் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நிர்மாணித்து "பகவதி அழகானபெண்தான். வறெட்டு இளரல் வரையில் பாடித்திருக்கிறார்; கொஞ்சம் சங்கீத ஞானமும் உண்டு; சொம்ப சமர்த்து; அடக்க நடுக்கமா நடந்து கொள்கிறார். ஆனால்—"

"இன்னும் என்ன அப்பா வேண்டும்?"

"பாவம்! பெண் பதம் ஏழை! ஒரு தம்பிடி எதிர்ஜாமீன் இடைக்காது. எனக்கு அதைப் பற்றி அக்கரை இல்லை. ஆனால் உங்க அம்மா இருக்காளே, அவளுக்குத்தான் பிடிக்காது. உனக்குக் குறைந்தது இரண்டாயிரம் ரூபாய் எதிர் ஜாமீன் வாங்கிவிட்டு வேண்டுமென்று கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். நீ இந்த ஏழைப் பெண்ணைக் கல்வாணம் பண்ணிக் கொள். இதராகச் சொன்னாலே அவளுக்குப் பைத்தியம் பிடிச்சப் போய்விடும். அப்பறம் உன்னிடம்" என்றார்.

"அப்படியானால் அம்மாவைக் கேட்டுகிறேன்" என்று சொல்லி விட்டு மகாலிங்கம் தன் தாயாரைப் பார்க்கச் சென்றான்.

பகவதி இந்த புத்தத்தின் கொடுமைக்காளான எத்தனையோ பெண்களில் ஒருத்தி. அவள் தந்தை ஆகிசேஷன் இரங்கலில் பிரபல மர விவசாயியாய் இருந்தார். நடுயிமாவத் தாக்குதலின் போது அவர் இறந்து போனார். பசல் பத்திலேயே தரையி இழந்துவிட்ட பகவதிக்கு இப்போது வேறு துணை இடையாது. தகப்பன் இழந்த ரொத்தினக் கண்க் கெல்லாம் அவள் திடீரென்று நகைகளைக் கூட எடுத்துக் கொள்ளாமல் பர்மாவை விட்டு வெளியேறும்படியாயிற்று. சில சிடுகிதர்களுடன் அவள் எவ்வளவோ சிரமப்பட்டுத் தஞ்சாவூர் வந்து சேர்ந்தாள். இதெல்லாம் பழைய கதை.

அவள் இப்போது தன் பாட்டி பார்வதியுடன் வசித்துவந்தாள். பார்வதிக்கு ஆகிசேஷன் மாதா மாதம் சொல்கு அனுப்பி வந்தார். ஆனால் அவர் இறந்த பிறகு அந்தப் பணம் வருவது நின்று போகவே அவள் முத்துசாமி ஐயர் விட

டிஸ் ஏதாவது காரியங்கள் செய்வான். அவர்கள் ஏதோ சிறிது பண உதவி செய்து வந்தார்கள்.

ஒரு சமயம் அந்தப் பாட்டி விவாதி யாய் படுத்துவிட்டான். அப்பொழுது தான் அவன் தன் பேத்தியை முதலாசாமி வீட்டிற்குத் தனக்குப் பகைவாகக் காசி யஞ் செய்ய அனுப்பினான்.

ஒரு நாள் பகலி மென்றிலிருந்து ஜலம் கொண்டு வரச் சென்றபோது மகாலிங்கம் அவளை அகன்றாத்தாடச் சந்திக்க போகிறது.

"பாட்டிக்கு உடம்பு எப்படி யிருக் கிறது?" என்று விசாரித்தான்.

"அப்படியே தானிருக்கிறது" என்று பதிலளித்தான் பகலி.

"ரொம்ப சிரமப்படுகிறாயே. நான் வேண்டுமானாலும் ஜலம் இழுத்துக் கொடுக்கிறேன்?" என்று கேட்டான்.

பகலி மெளனஞ் சாித்தான்.

"பாவம்! உனக்கு இது மாதிரி வேலை செய்து பழக்கமில்லை" என்று அவன் கூறியபோது அவன் ஊனில் ஜலம் எடுத்து விட்டது. அவன் பதற் சொல் லாமல் போய்விட்டான்.

மகாலிங்கத்துக்கு அவன் டம் சுகாலத்தில் அன்பும், பரிதாபமும் ஏற்பட்டது. ஆகவேதான், இது வரையில் தனக்குக் கல்யாணத்துக்கு அவசர மில்லையென்று சாண் ஞாப்பு சொல்லிக்கொண்டு வந்த அவன் தன் தகப்பனா டிடம் பகலினைப் பற்றிய பேச்செடுத்தான்.

முத்துசாமி தன் பேரறப் பை ஒருவாறு தட்டிக் கழித்து விட்டே, மகாலிங்கம் தன் தாயா டிடம் கல்யாண விஷ யத்தைப் பற்றிப் பேசப் போனான். அவன் அப்போ ருது ஒரு பணப் பெட்டியில் பணத்தைத் திருப்பித்திருப்பி எண்ணி வைத்துக் கொண் டிருந்தான். பிள்ளையைக் கண்டதும் "ஏன்! என்னமோ போயிருக்கிறாயே. உடம்பு ஒன்று மில்லையே?" என்று விசாரித்தான்.

"உடம்பு எல்லாம் சரியா கத்தானிருக்கிறது. என் கல் யாண விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச வந்தேன்" என்னுன் மகாலிங்கம்.

"அப்படி வா வறிக்கு! அதான் கல்யா பிள்ளைக்கு அழகு. கல்யாணம் வேண்டாம் என்று நீ சொன்னபோது என் க மனசு என்ன பாடு பட்டது தெரியுமா? உனக்கு தூது பெண்கள் பார்த்து வைத்திருக்கிறேன். கமலத்தின் பெண் சோஜா கந்தாத்தின் பெண் பாஜா மதியைவிட அழகு. பாஜாமதியைவிட கந்தாமணி கொஞ்சம் சிசப்பு. ஆனால் மூக்கு கீணம்" என்று வர்ணிக்கலானான்.

"அம்மா! நான் அவர்களை பெல்லாம் பற்றிப் பேச வரவில்லை. கம்மாத்துக்கு வர பகலி இருக்கிறானே"

"என்ன இங்கே வேலை செய்கிற பகலினைப்பா?"

"வேலைவா செய்கிறா! என்னமோ தாதிக்குட வசமாக" என்று கோபமாக ஆரம்பித்தான்.

மங்கலம் குறுக்கிட்டு, "நான் அவ டைப் பற்றி ஒன்றும் குறைவாகச் சொல்லவில்லை, சொகச் செவிலென்று மிளி மாதிரி யிருக்கா! அவன் காசியைச் சென்றொது இன்றைக் கெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். பெண், திரிமன் ஒன்று விடலாது. குடித் தனத்துக்கு ஏற்ற பெண்" என்னுன்.

நான் இருந்தக் கொடுக்கிறேன்?

"பின்னே என்ன அம்மா! அவ பாட்டி கிட்டச் சொல்லிக் கல்யாணத் துக்கு ஏற்பாடு பண்ணி விடுங்கனோ?"

மங்களம் இதைக் கேட்டுச் சிரித்து விட்டு, "பயித்தியக்காரப் பின்னே! உங்க அப்பா சங்கதி தெரியாத பேசுகிறாயே! பெண்ணைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. வால்தகர்தான். ஆனால் அவர் எதிரீ ஜாரீன் கால்காமல் கல்யாணம் பண்ணச் சும்மியப்பாரா? பணம், பணம் என்று சொன்னா விடுமுவாரச்சே. ஒண்ணுமில்லை, ஒரு சீட்டிப் புடவை கொடு. கேடு, அது வால்திக் கொடுக்கமாட்டேன்னு எழன்று மாசமா எத்தனை சங்கஜப்பா சொல்வீருர். எதிரீ ஜாரீன் இரண்டாயிரம் ரூபாய் சொக்கமாய் எதர் ஜாரீன் கொடுக்கிற பெண்ணைக் கண்ணாமூர். கான் எதற்கும் அவரிடம் சொல்லிப் பார்க்கிறேன்" என்று.

தன் தாயார் சொல்லியதைக் கேட்டு மகாலிங்கம் ஆச்சரியமடைந்தான். தன் பெற்றோர்கள் இப்படிப் பரம்பரம் ஒருவர்மீது ஒருவர் குற்றஞ் சாட்டுவ தன் மரபும் அவனுக்கு விளங்கவில்லை. எதற்கும் சிறிது பெற்றுத்திருந்து பார்க்க வலாமென்று தீர்மானித்து ஒன்றுக்கு சொல்லுமல் பேசுவிட்டான்.

அன்று இரவு சதிபதிக விருவயும் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, மங்களம் "கனா லொல் பின்னை வழகைப் பார்த்தீர்களோனானே? பவதிகைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளணுமாமே!" என்று.

"என் கிட்டையும் சொன்னான். நான் எனக்குத் தெரியாது. கங்கம்மா எதிரீ ஜாரீன் கேட்பான் என்று சொல்லி விட்டேன்!" என்று.

"நல்ல வேலை செய்தேன்! அதான் அவன் என்னை வந்து கேட்டிருக்கிறான்."

"இந்தப் பெண்ணுக்கு எதிரீ ஜாரீன் இல்லாததோடு இல்லாவே. கல்யாணச் செயலு கூட சமந்தான் கையை விட்டுப் போடவேண்டும். அவன் மனைத மாத்ற என்ன பண்ணலாம்!"

"என் ஒன்று விட்ட அண்ணா பெண் சிலாவைத் தெரியுமா?"

"தெரியும்."

"காலேஜில் படிச்சிருக்கான். அவனுக்கு அவ அப்பா சிறைய சேனம் வைக்கப் போகிறாராம். கம்ம மகாலிங்கத்துக்குக் கூட அவனை கங்குத் தெரியும். அவன் இந்த ஊருக்கு யாரோ சிடுகிறதீ விட்டுக்கு வரப்போகிறானாம்.

கம்ப ஆத்தியே வந்து காது காசுக்கு இருக்கச் சொல்லலாமே."

"சொன்னும்?"

"அந்தப் பெண்ணைப் பிடித்தான் அவனியே கல்யாணம் பண்ணி வைத்து விடுகிறது."

"அது நல்ல வேசனை. அவனைப் பார்த்தால் அப்புறம் இவன் பவதி பேச்சே எடுக்க மாட்டான்" என்றார் முத்துசாமி.

சில தினங்களுக்கெல்லாம் சென்னை யிலிருந்து சிலர் வந்து சேர்ந்தான். அவள் வந்ததிலிருந்து வீடு ஒரே அமர்க்களப்பட்டது. அவள் தான் சொம்ப நாகரிகமுள்ளவள் பல்பதைக் காண்பித்துக் கொள்ளாதற்காகக் கொஞ்சம் அதிகப்படியாவே நடந்து வந்தாள். அவள் ஊரில் அதைப் பார்க்கவேண்டும் இதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி மகாலிங்கத்துடன் நான் பூராவும் ஊர் சுற்றிக் கொண்டிருந்தான். மகாலிங்கத்துக்கும் இதெல்லாம் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் அவன் தன் பெற்றோர்களின் சூழ்ச்சிகைய ஒருவாறு ஊகித்ததில்தான் ஐதலால் அவர்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படும் விதத்தில் ஒரு துற தலை போல் நடந்து கொண்டான். இதெல்லாம் கொஞ்சம் கர்சாடகமான முத்துசாமிக்கும் அவர் மனைசிக்கும் பிடிக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் போதும் போதும் என்று ஆகிவிட்டது.

"இவன் நாட்டுப் பெண்ணாய் வந்தால் குடித்தனம் அப்புறம் கொவித்தாதான்" என்றார் முத்துசாமி.

"அவன் பண்ணுகிற செயலுக்கு இவன் சம்பாதிக்கிறது ஒரு நாளைக்கு வராது" என்று மங்களம்.

"பணத்தை விட்டுத் தன்னு. குடித்தனப் பாங்கே கிடையாது"

ஒரு கெடு வெடிக்கத் தெரியவில்லை என்னத்தைச் சொல்கிறது?"

"அதெல்லாம் பள்ளிகூடத்திலே சொல்லிக் கொடுத்திருக்க மாட்டா" என்று முத்துசாமி சிண்டலாகச் சொன்னார்.

"கொஞ்சம் கூடக் கூச்சம் நாச்சம், மட்டு மரியாதை ஒண்ணும் கிடையாது. கல்யாணம் பண்ணின் காது காசுக் கெல்லாம் மெசாஜி தனிக் குடித்தனம் வைத்து விட்டுத்தான் மது காரியம் பார்ப்பான். அவள் பதினாயிரம் ரூபாய் சொத்து கொண்டு வந்தாலும் கமக்கு இந்தப் பெண் வேண்டியதில்லை."

“இருபதினானூறாம் கொண்டு வந்தா ளும் வேண்டியதில்லை” என்று முதல் சரமி மாந்தட்டிக் கொண்டு கூறினர்.

“சரி! அப்படியானால் இந்த பகவதி அவ்வா பண்ணிக் கொள்ளச் சொல் கிறது? பெண்ணை என்னமோ எனக்கு ரொம்பப் பிடித்திருக்கு. ஆனால் எதிர் ஜாமீன் வாங்காமல் எப்படியி பண்ணு கிறது?”

“அதுதான் எனக்கும் மனசை உதத் திக் கொண்டிருக்கிறது.”

“நாளைக்கு நாளை பேர் என்ன சொல்லுவா? இந்தக் குடும்பத்திலே ஏதோ மர்மம் இருக்கு. இங்காவிட்ட டால் இப்படி எதிர் ஜாமீன் வாங்காமல் கல்யாணம் பண்ணுவானா? எப்படி யாவது பெண் கிடைத்தால் போது மென்று பண்ணிவிட்டார்கள் என்று சொல்வ மாட்டார்கள்?”

“கட்டாயம் சொல்வார்கள். அது மட்டுமா? நாளைக்கு நாமப் தெருவிலே போகிறபோது நம்மமக் காண்பித்து ‘அக்ருடையாள் பெண்டாட்டி இரண் டும் சுத்த அசடுகள். தங்கமான பிள்ளை யைக் கையில வைத்துக்கொண்டு எதிர் ஜாமீன் வாங்கியில்லை’ என்று பரிகாசம் பண்ண மாட்டார்கள்?”

“அதைக் கேட்டால் எனக்குப் பிரா ணமே போய்விடும்.”

“இன்னொரு விஷயம். எங்க அம்மா சாகிற சமயத்திலே என்ன கொண்டு தெரியுமா? உனக்கு நான் ஆயிர ரூபாய் எதிர் ஜாமீன் கொடுத்தேன். நீ உன் பிள்ளைக்கு இவ்ளும் ஒரு ரூபா வாங்கு கூட வாங்கினால்தான் என் ஆத்மா திருப்பியடையும் என்று சொன் னான். உங்களுக்கே அத்தனை ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறபோது நம்ப”

“நான் என்ன அவ்வளவு மோசமோ?”

“நான் பேச்சுக்குச் சொன்னேன், சண்டைக்கு வராதீர்கள்!” என்று மங்களம் சமாதானம் கூறினாள்.

சதிபதிகலிருவரும் பிறகு விறகு நேரம் மெனமாயிருந்தனர். அப்பறம் மங்களத்தம்மாள் “இதைப் பற்றிச் சாவுகாசமாக யோசனை பண்ணு வோமே” என்றாள்.

“சரி” என்றார் முதலசரமி.

படுத்த படுக்கையாய்க் கிடத்த தன் பாட்டி பக்கத்தில் பகவதி உட்கார்க்கி ருந்தாள். அப்பொழுது “பகவதி!” என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே மங்களம் விட்டுக்குள் நுழைந்து. “பாட்டிக்கு

கரீசனின் நோட்டுகளை ஒளித்து வைத்தாள்.

உடம்பு எப்படி இருக்கிறது?” என்று விசாரித்தாள்.

“அப்படியே தானிருக்கிறது; நேற்று இரத்தினியி லிருந்து ஒரே மயக்க மாய்ப் படுத்திருக்கிறேன். மூடிய கண் களைத் திறக்கவில்லை. வாயைத் திறந்து ழன்றும் பேசவில்லை” என்று சொல்லிப் பகவதி துக்கப்பட்டாள்.

“கவலைப்படாதே. நீ காலம்பா ழன் றுமே சாப்பிடவில்லை போலிருக்கே. ஆத்தில் சாப்பி வைத்திருக்கிறேன். போய்ச் சாப்பிட்டு விட்டு வா!”

“வேண்டாம் மரமி!”

“நான் பாட்டியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நீ போய் விட்டு வந்துவிடு” என்று சொல்லியே பகவதி அவள் வார்த்தைவைத் திட்ட முடியா மல் சென்றாள்.

அவள் போனதும் மங்களம் பாட்டி யுடன் எஸ்ஸெவ்வளவோ பேச்சுக் கொடுத்துப் பார்த்தாள். பாட்டி வாலையும்திறக்கவில்லை, கண்ணையும் திறக்கவில்லை. மூச்சு மட்டும் வந்து கொண்டிருந்தது. மங்களம் பாட்டியின் தலைமீதுகையச் சரிவாக வைத்தாள். பிறகு ஒரு தலைமீதுகையப் பிரித்து அதில் பளுக சரிவாக இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை பார்த்துக் கொண் டிருந்தாள்.

விறகு நேரத்துக்கெல்லாம் பகவதி வரவே மங்களம் அவளுக்குத் தைரியம் கொல்லி விட்டுத் தன் விட்டுக்குத் திரும்பினாள்.

பாட்டி இறந்தால் தன் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று எண்ணி பகவதி கண்ணீர் கசிந்த வண்ணம் உட்கார்ந் திருந்தபோது “பகவதி!” என்று கூப்பிடும் சப்தம்கேட்டது. மறு நிமிடம் முதலசரமி உள் ளே நுழைந்தார். கிழவியின் நிலைமையைப் பற்றி விசாரித் தார். “நேற்றிலிருந்து தன் ஸ்மரனையே கிடையாது” என்னுள் பகவதி.

"நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே. நான் டாக்டரிடம் சொல்லி மருந்து வாங்கிக் கொண்டு வந்தேன். அதை ஆத்தில் வைத்துவிட்டு வந்து விட்டேன். கொஞ்சம் போய் எடுத்துக்கொண்டு வந்து விடுகிறாயா?" என்று.

"இதோ!" என்று பகவதி ஓடினாள்.

அவள் போனதும் "பாட்டி! பாட்டி!" என்று முத்துசாமி இரண்டு முறை தடவை உட்பிட்டார். பாட்டி அவைப ில்லு. உடனே அவர் அடிமேல் அடி வைத்து சாமான்கள் வைத்திருந்த ஓர் அறைக்குச் சென்றார். அங்கே விருத்த பாண்டியில் ஒன்றை எடுத்து அதில் தம் கைவிலிருந்து ஒரு கர்வனரி போட்டுக் கட்டை எடுத்து ஒளித்து வைத்து விட்டு மறுபடியும் ரோமசனியின் பக்கம் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டார்.

மருத்துடன் திரும்பிய பகவதி, முத்து சாமி ஐவர் படபடப்புடன் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டாள். "பகவதி! பாட்டி எடுவில் ஒரு தரம் என் விழித் தார்!" என்று முத்துசாமி கூறினார்.

"அட்டா! நான் பக்கத்தில் இங்குயே" என்று பகவதி வகுத்தப்பட்டாள்.

"என்னிடம் பாட்டி, சகலியமாக ஒரு விஷயம் சொன்னாள்."

"என்ன?" என்று பகவதி அவனுடன் கேட்டாள்.

"உங்க பாட்டி ஒரு பாண்டியில் பணம் வைத்திருக்கிறாள். அதைத் தேடி எடுத்துக் கொண்டுச் சொன்னாள்."

"நீ இமாலகா!" என்று கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டாள் பகவதி.

"நான் போய் சாயங்காலம் ஒரு விதேன். பணத்தைத் தேடி எடுத்துப் பத்திரமாய் வைத்துக் கொன்்" என்று கூறி அவர் இறம்பி விட்டார். அவருக்கு அங்கே இருந்தால் தாம் ஏதாவது உதாரி விடுவோமோ என்று பயம். அவர் மூகத்தில் பரம திருப்தி குடி. கொண்டிருந்தது.

மிற என் ஊரெல்லாம் பகவதிக்கும் பணம் கிடைத்ததைப் பற்றி ஓரே பேச்சாய் இருந்தது. "மெலி மகா காமா! ஆவிரம் ரூபாய் பாண்டியில் வைத்திருக்கிறானோ! அத்தனை பணத்தை வைத்துக்கொண்டா காலியம் செப்பப் போனாள்!" என்று ஒருவர்.

"ஆவிரம் மட்டுமா! தலைகாணிக்குள்ளே ஒரு ஆவிரத்தோடு ரூபாய் இருந்ததாம்" என்று இன்னொருவர்.

"சாகுக் கட்டுக்குள்ளே பதினாயிரம் ரூபாய் இருந்ததாமே!" என்று ஒரு புரளிக்காரப் பேர் வறி.

மகாலிங்கத்தின் காதுதும் இந்த விஷயங்கள் விழிந்தன. அவன் அன்று வீட்டுக்குப் போனபோது அவன் தாயாள் "மகாலிங்கம்! இந்த ஊரளாக்க உங்கப்பாவைச் சரீர்ப்படுத்து நிறைந்து, பகவதியைப் பிடிச்சிருக்கா அங்குயே கல்யாணம் பண்ணிக் கொள் ளட்டும்" என்று சொல்லி விட்டார். உங்க இரண்டு பேருக்கும் ஐதகம் வஞ்சியிருக்காம்! மெலி கண்ணு மூடு நெதற்குள்ளேயே கல்யாணத்தை கட்டத்திட்டி வேண்டுமென்று தடியாய்த் தடிக்கிறார்" என்று.

ஒரு நெய்க்கனில் பகவதிக்கும் மகாலிங்கத்துக்கும் விவாகம் நடந்தேறியது என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால் மகாலிங்கத்தின் பெற்றோர் களுக்கு மட்டும் ஒரு திராத குறை இருந்த வந்தது.

"ஆமாம்! பாண்டியில் ஆவிரம் இருந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியும். தலைகாணியில் பணம் எப்படி வந்தது?" என்று முத்துசாமி அடிக்கடி தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். மங்க ளமோ "ஆமாம் தலைகாணிக்குள் ஆவிரத்தோடு ரூபாய் இருந்த மர்மம் எனக்குத் தெரியும். பாண்டிக்குள் எப்படிப் பணம் வந்தது?" என்று தன்னையே விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்!

கவிச் சித்திர விளக்கம்

பூரி வேட்டை பாடுவதற்காக வளம் புழுத்த தலைவர் எப்படியோ தன் தோழர்களை விட்டுப் பிரித்து வழி தடுமாறித் தனியே போய் விடுகிறார். வழி யிலே சரக்கொன்றை மாமொன்றை அழகாகப் பூத்துச் குதாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அதைப் பார்த்ததும், மணப் பெண் ஒருத்தி மணவாளனுக்கு மாணியிடுவதற்காகக் கையில் மாணியைப் பேசி நின்று கார்டி தலைவனுக்கு ரூபகம் வருகிறது. சீக்கிரத்திலேயே ஒரு பெண்ணும் அங்கே வந்து செருகிறாள்!... பிறகு நீளத்தவந்தை பூரி மு. அருணாசலம் எம். ச., இயத்திய "யான் பெற்ற இன்பம்" என்றும் தூலில் கண்டு மெழுகை.

மையக்கொண்டு மகனாகி
 மாலையிட வந்துநின்ற
 லதையரைப் போல
 ளக்கொன்றை பூத்துநிற்கும்!

கவிச் செழியம்-14. —கனிய நாயக்கன் காதல்.

பாப்பா மலர்

கண்ணம் பூச்சி

[ராசி]

சேதவும் பேசியும் நெருப்புக் கோழி ஒன்றை விட்டில் வளர்த்து வந்தார்கள். அவர்கள் எங்கே போனாலும் நெருப்புக் கோழியையும் கூடவே அழைத்துக்கொண்டு போவார்கள். அவர்கள் விட்டு விட்டுப் போனாலும் நெருப்புக் கோழி அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு ஓடி வந்து விடும். அதன்மீது ஏதிக் கொண்டு சேதவும் பேசியும் சவாரி செய்வது உண்டு. நெருப்புக் கோழியும் சேதுவையும் பேசியையும் சந்தோஷப் படுத்துவதற்காக நெருப்புத் துண்டு கொையும் துணிகளையும் விழுங்கிக் காண்பிக்கும்.

ஒரு நாள் தோட்டத்தில் சேதவும் பேசியும் நெருப்புக் கோழியுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது "சேது! பேசி!" என்று அவர்களை யாரோ கூப்பிடுவது போலிருந்தது. தங்கம் தாயார் தான் கூப்பிடுகிறாள் என்றறிந்து சேதவும் பேசியும் ஓடோடியும் சென்றார்கள்.

தாயார் குழந்தைகளைக் கூப்பிட்டு ஒரு தட்டு நிரம்ப பஷணங்களைக் கொடுத்து இரண்டு பேரையும் எடுத்துக் கொள்ளும்படி சொன்னாள். தட்டைப் பார்த்ததும் அவர்களுக்குச் சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை. தட்டில் ஸ்ரீலேபி, சமைநர் பாக்கு, ஹல்வா எல்லாம் இருக்கவே குழந்தைகளின் காகில் ஐஸும் சொட்ட ஆரம்பித்தது.

நிமிசென்று அவர்களுக்கு நெருப்புக் கோழியைப் பற்றி நினைவு வந்தது. "பஷணங்களை நெருப்புக் கோழிக்கும் கொடுக்க வேண்டுமா?" என்ற யோசனை பஸமாக இருந்தது.

சேதவுக்கும் பேசிக்கும் அப்பொழுது ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. ஏதோ சில வார்த்தைகள் சகலியமாகப் பேசி கொண்டார்கள். அவர்களுக்கருகில் தோட்டத்தில் நெருப்புக் கோழி நின்று கொண்டிருந்தது. அந்த இடத்திற்கு எதிரில் மரத்தினால் தடுக்கப்பட்ட கவர் ஒன்று இருந்தது. அந்த மரக் கவருக்குப் பக்கத்தில் நெருப்புக் கோழிக்குத் தெரியாமல் பஷணத் தட்டை வைத்து விட்டு இருவரும் நெருப்புக் கோழியிடம் சென்றார்கள். நெருப்புக் கோழியை ஏமாற்றிவிட்டு அதற்குத் தெரியாமல் பஷணங்களைத் தின்ன வேண்டும் என்று பேசியும் சேதவும் தீர்மானித்தார்கள்.

கூடவே நெருப்புக் கோழியிடம் சென்று "நாம் கொஞ்ச நேரம்

தைப் பார்த்தவுடன் சேதுவும் பேபியும் சிரித்தார்கள். "தலையை மறைத்துத் தொண்டால் உடல் முழுவதும் மறைந்ததுபோல் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறதே! இந்த நெருப்புக் கோழிக்குத்தான் என்ன முட்டாள் தனம்! சரி, இதுதான் சரிவான சமயம்! நாம் ஒளித்து வைத்திருக்கும் பக்ஷணங்களை நெருப்புக் கோழிக்குத் தெரியாமல் நின்றாவிடலாம்!" என்று பக்ஷணம் ஒளித்து வைத்திருக்கும் இடத்திற்கு ஓடி வந்தன.

கண்ணாம்பூச்சி விளையாட்டு விளையாடலாமா?" என்று கேட்டார்கள். நெருப்புக் கோழியும் சந்தோஷமாகச் சம்மதித்தது. "நாய்கள் இருவரும் கண்டை மூடிக் கொள்கிறோம். 'வரலாமா' என்று நாய்கள் கேட்கின்றோம். நீ 'வரலாம்' என்றவுடன் நாய்கள் இருவரும் உன்னை ஒடிப் பிடிக்கின்றோம்" என்று அடிகள் சொல்ல நெருப்புக் கோழி ஒளிந்து கொள்ளச் சென்றது.

சேதுவும் பேபியும் சற்று நேரம் கழித்து "வரலாமா, வரலாமா?" என்று கேட்டார்கள். ஆனால் நெருப்புக் கோழியிடமிருந்து பதில் இல்லை. ஈந்து மீயிவும் பார்த்தார்கள்; பத்து மீயிவும் பார்த்தார்கள். அப்பொழுதும் பதில் இல்லை. அவர்களுக்குச் சந்தேகமாய் போய்விட்டது. நெருப்புக் கோழி என்ன செய்கிறது என்று எட்டிப் பார்த்தார்கள். அப்பொழுது நெருப்புக் கோழி ஒளிந்து கொள்ளுவதற்காகத் தன் தலையை மரப் பலகையில் இருந்த ஒரு துவாரத்தில் நுழைத்துக் கொண்டு நிற்ப

பக்ஷணத் தட்டி வருகில் வந்தவுடன் இரண்டு குழந்தைகளுக்கும் தூக்கி வாரிப்போட்டது. பக்ஷணத் தட்டினருகில் நெருப்புக் கோழியின் தலை கீட்டிக் கொண்டிருந்தது. துரதிரஷ்டவசமாக

நெருப்புக் கோழி ஒளிந்து கொள்ளத் தலையை மறைத்துக்கொண்ட இடத்திலிருந்தாள் பக்ஷணத் தட்டும் இருந்தது. "அட்டா, நாம் பக்ஷணத் தட்டை வைக்கும்பொழுது மரப் பலகையில் உள்ள துவாரத்தைக் கவனிக்காமல் போய் விட்டோமே" என்று சேதுவும் பேபியும் வருத்தப்பட்டார்கள். வருத்தப்பட்டு என்ன பிரயோஜனம்?

"ஏ, நெருப்புக் கோழி! எங்களை ஏமாற்றி விட்டுத் தானே எவ்வாறு நன்றாயும் நின்றாய்?" என்று குழந்தைகள் கேட்டன.

"ஆமாம்; என்னை ஏமாற்றப் பார்த்தால் அப்படித்தான் செய்வேன்" என்றது நெருப்புக் கோழி.

காலகேபம்

இருக்காது

மனைவி :—கம்ம குழந்தைக்கு எவ்வளவு பிடிவாத மிருக்கிறது! அந்த குழை என்னிடமிருந்து வந்ததல்ல.

கணவன் :—ஆம், உண்மைதான். உன் பிடிவாதத்தான் குறையாமல் உன்னிடமே யிருக்கிறதே.

—ஜி. கே. முத்தி.

எது கஷ்டம்?

மரணோஜர் :—வேலைக் கமிக்கு அது பவரில்லை பெய்கிறீர்? ஆனால் அதைச் சம்பளம் கேட்டிற்றே!

வேலைக்கு வந்தவர் :—அதுபவரின் தி வேலை செய்வது தானே னால் மிகக் கஷ்டம்?

—பழனிவப்பன்.

வாய்தவம்தான்!

கணவன் :—என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டேயோது உன்னை ஒரு கந்தைத் துணி கூடக் கிடைவதாது என பது ரூபகமிருக்கட்டும்.

மனைவி :—வாஸ்தவம். இப்போதுதான் நிறைய இருக்கின்றன!

—சம்பந்தமுத்தி.

கண் கண்ட பலன்!

கணேச ஸ்வர் :—என்ன, சாமநாதன் யர்வான்! ஒரு திதுஸாகப் பார்த்தீரே? கண்களில் ஏதாவது கோளாறே?

சாமநாத ஸ்வர் :—அதை என் கேட்கிறீர் போங்கள்! இந்தப் பருத்தநிலைப் போட்டிகளை மேலிருந்து லேவும் இடமிருந்து வவழமாகப் பார்த்துப் பார்த்து எழுதி, கடைசியில் எதைக் கண்டாலும் காக்காய் பார்ப்பது போலப் பார்த்தேவென்றி பாரிவிட்டது!

—ஆர். எஸ். வரன்.

[அனுமதி]

பையன் :—அம்மா! அலாஸியிலே இருக்கிற ரிக்கோத்தை எடுத்துக் கொடுமா?

நாயகர் :—உம், எடுத்துக்கோ.

பையன் :—கவலை வேளை, எடுத்துக்கோ என்னுடைய! இவ்வளவிட்டால் எனக்கு சோம்ப சோம்ப சிரமமாகப் போயிருக்கும்!

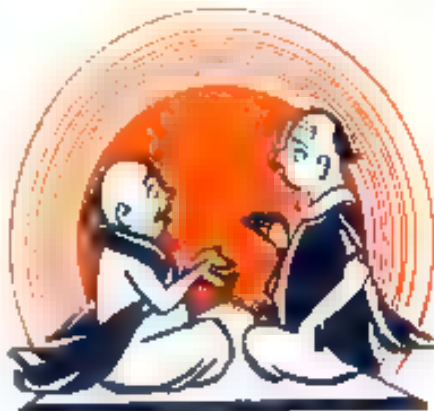
நாயகர் :—என்னை சிரமம்?

பையன் :—என் அகதமுன்னாலேயே எடுத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டேன்!

—பி. ரத்தினம்.

ஆயிரம் பொய்

பெண் விட்டுக்காரர் :—என்ன ஸ்வர் கம்பான்! செயலிற்கு ஆயிரம் தருவதாக பொய் சொன்னீரே.

பெண் விட்டுக்காரர் :—ஆயிரம் பொய் சொல்லி ஒரு நாளி கட்டு என்பது உமக்குத் தெரியாதா என்ன?

—எம். ஆர். உவாமி.

உடைந்த வளையல்

ஆதும் அந்நியமம்

தீசப்பனார் வந்து விட்டாரென்று கேள்விப் பட்டதும் சரீலா அவசர அவசரமாக விட்டிருக்கும் இளம்பிணை. தசப்பனாரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஒரு பக்கம். தசப்பனாருடன் வரும் பெண்ணைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற அவசரம் ஒரு பக்கம். அந்தப் பெண் சாதாரணச் சமையற்காரியாயித்தன் விட்டுக்கு வருகிறவனானால் அவளைப் பார்க்க வேண்டுமென்று அவளுக்கு அவ்வளவு ஆசை இராது. ஆனால் அவளோ வெறும் சமையற்காரி அல்ல. நெசவுமரகக் கணவனுடன் தன்னைப் போல் குடித்தனம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தவள். விதியின் கொடுமை?தூல் கணவனை இழந்து அனாதரவாய்ந்ததன்னை அண்டி வருகிறவள். தன் தசப்பனார் எழுதிய கடிதத்திலிருந்து அவள் தன்னை விட மிகவும் இளமையளவற்றதான் இருக்க வேண்டும் என்று சரீலா நிர்மாணித்துக் கொண்டாள்.

நாராயணப்பர் விட்டு வாசற்படியை விட்டு இறங்கினவுடனேயே சரீலா சமாளையப் பார்த்து "அப்பாவும் ஒரு பெண்ணும் வந்திருக்கிறார்களா?" என்று கேட்டாள்.

"ஆமாம் வந்திருக்கிறார்கள். அவள் தானே சமையற்காரி?" என்று சமாளத்தேர்த்தோடு கேட்டாள்.

"ஆமாம். அவள் எப்படி இருக்கிறாள்?"

சமாளின் மனதில், புதிதாக வரும் சமையற்காரியின் மேல் கோபத்தான் ஏற்பட்டிருந்தது அவளால் தன் வேலை போய் விட்டதே என்று. அந்தக் கோபத்தில், சரீலா சமாளவுடன் பேசும் போது பின்னிருந்த பெண்ணை அவள் கண்கள்க் கவனித்துப் பார்க்கவில்லை. ஆகையால் அவள், "கான் அவனைச் சரியாய்ப் பார்க்கவில்லை அம்மா. அவள் பாட்டுக்குப் பின்னாலே நான்கு கோணிகள் நின்றுண்டிருந்தா" என்று.

சரீலா விட்டிருக்கும் ரெத்தம்சர்மா தம் புத்திரியை அதிக வாஞ்சையுடன் வரவேற்குள்.

"ஏன் அப்பா! இன்றைக்கு வரப் போமென்று கடுதாச போடுவாய் என்று பார்த்தேன். ஏன் போடவில்லை?" என்று சரீலா கேட்டாள்.

"கான் இன்றைக்கு வருகிறதாக இல்லையம்மா. தின்கட்கிறமை புறப் படலாமென்றுதான் இருக்கேன். அதற்குள் கோர்ட் விஜயமாய் இங்கே அவசரமாய் வரவேண்டியதாய்ப் போய் விட்டது."

"கோர்ட் விஜயமா? அநென்ன?"

"அந்தப் பெண்ணுக்காகத்தான். அவளுக்கு இரண்டு மைத்துனர்கள் உள் இருக்கிறார்கள். அவள் அகழகைட பாய்தான் எல்லோருக்கும் மூத்தவர். ஆன்தி ஏதோ கொஞ்சம் ரொக்கமாய் இருக்கிறதாம். பாகம் ஆகவில்லையாம். இவளை அவர்க்கு வைத்துக் கொண்டு சம்பளிக்க ஒப்புக்கொண்ட மாட்டென் என்ருக்கள். 'கீ உங்கரத்துலே வைத்துக் கொள்' என்ருகர் ஒருவர். 'கீதான் வைத்துக் கொள்ளேன்' என்ருகரும் இன்னொருத்தன். இப்படி இரண்டு பேரும் கைவிட்டுவிட்டார்கள். அவர்களைடமிருந்து ஏதாவது பரிசாரம் கிடைக்குமா? என்று வக்கீல் வரதாச் சாரியாரைக் கேட்டாவெண்டும்" என்று கூறிவிட்டு "தங்கமணி எங்கே?" என்று கேட்டாள்.

"இன்றைக்கு வருஷப் பிறப் போன்னோ? காங்கியலே காப்பி சாப்பிட்டுவிட்டு அவர் அன்னு ஆத்தக்குப் போனோம். அவர் அங்கிருந்து ஏக் கெயோ வெளியே போனார். நான் ஐந்து மணிக்கு 'ஆத்தக்குப் போகிறேன்' என்று இளம்பிணை. ரத்திரி சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகலாம் என்று மண்கி நிறுத்திவிட்டாள். 'சரி' என்று

இருந்தேன். அதற்குள் சரமர் ஓடி வந்து சொன்னான் நீவந்திருக்கேன். ஆனால், அவன் எங்கே அப்பா, மதுரம்?"

கரோலின் கேள்வி காதில் விழாத வள் போல் அந்தப் பெண் சமையல் உள்ளியிருந்து நொறுக்கு வந்தாள். கரோல அவளை ஏதே இறங்க கோக்கினாள்.

மதுரத்திற்குப் பதினேழு வயதாக்கு மேல் இராது. சிதானமான் உயரம்; ஓற்றை நாடியவன் தேகம். 'செக்கச் செவ்வென்று தோளாய் புஷ்பத்தைப் போல் சிவந்த சிறமுடையவனாய் இருந்தான். தலையில் படிப்படியாய்ச் சரிந்த கூந்தல். முகம், மூக்கும் விழியுமாய் மள்ளம் கபடம் ஒரு குழந்தை யின் முகம் போல் காணப்பட்டது. ஆனால் கவலைகளால் கன்னங்கள் ஒளி யிழந்து விவர்ப்பின.

கரோல வைத்த கண் வாய்க்காமல் தன்னைப் பார்க்க்பதைக் கண்டு அவன் வெட்டித்துடன் தலையைக் குனிந்து கொண்டான்.

"என்ன அழகு இந்தப் பெண்!" என்று கரோலின் மனம் முதலில் நீங்கித்தது. பிறகு, "ஹும். அப்படி சொல்ப" அழகா என்ன?" என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டான். மதுரத்தின் மூனியாய் இருந்த கழுத்தையும் முகத்தையும் பார்க்க அவளுக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது. காதில் ஒரு சின்னத் தோட்டையும், கைகளில் ஒரு தங்கக் கர்ப்பையும் தவிர அவள் தேவத்தில் வேறு ஆபரணம் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. "கை யெல்லாம் போட்டுக் கொண்டால் இன்னும் எவ்வளவு அழகாய் இருப்பாள்!" என்று நினைத்தபோது கரோல அக்குச் சிறிது பொருமைகூட உண்டாயிற்று.

"பெட்டிப்பலாதே அம்மா. இவன் தான் கரோல. இதைப் பிறத்தியர் விடு என்று நினைத்துச் சங்கோசப்படாதே. உங்களை ஆந்திரேயே இருக்கிறது போல் நினைத்துக் கொள். கரோல உனக்கு அக்கா மாமியி" என்று சரமர் அவளைப் பார்த்து.

கரோல சிரித்துக்கொண்டே, அவளைக் கையைப் பிடித்து உன்னை அழைத்துச் சென்றான்.

"உன் பெயரைக் கேட்டவுடனேயே நாம் இரண்டு பேரும் சொல்ப சினேக மாய் இருப்போம் என்று என் மனதில்

என்னமோ பட்டது. நீ எவ்வளவு கரோல என்று உபயோகம். அக்கா என்று உபயோகமும் சரிதான். அம்மா என்று மட்டும் உபயோகம் கூடாது. தெரியுமா? என்னை 'அம்மா' என்று உபயோகம் கடைக் கண்டாய் எனக்குப் பிடிக்கிறதில்லை. நாம் என்ன கிறியியாய்ப் போய் விட்டோமா என்று நினைத்துக் கொள்வோம்" என்று கரோல.

இரவு எட்டு மணிக்குத் தங்கமணி வந்தாள். மாமனும் மாப்பிள்ளையும் ஊர் விஷயங்களைப் பற்றிச் சரப்பிடுகிற வகையில் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். தோட்டத்தைப் பார்த்துக்கொள்ள ஒரு கல்ல ஆளாய் வைக்க வேண்டுமென்று தங்கமணி சொன்னபோது, "ஆள் என்னத்திற்கு ஆள்! நான் இருக்கிறேன் பார்த்துக் கொள்ள" என்று சரமர்.

கரோல சிரித்தான். "நன்றாய் இருக்கிறது! சாத வேகையானதும் இப்படி இருத்துப் போட்டுக் கொள்கிறது தான் அப்பாவுக்கு வேலை. தோட்ட வேலை செய்கிறதாய்! வயசு கொஞ்ச மாய்த் தானே ஆகிறது! ஏன் அப்பா

அறுபது வயச ஆகவிட்டாள் உனக்கு ?" என்று.

"ஆனால் என்ன? ஒருவன் முழுக்க ஏற்றம் இறைத்துக் கொண்டிருப்பேனா" என்று சீமா.

இங்ஙனம் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிற விட்டு எல்லாம் படுக்கச் சென்றார்கள். அப்பொழுது கலை தங்கமணிபைப் பார்த்து, வெகு நேரமாய்த் தன் மனதில் துடித்துக் கொண்டிருந்த கேள்வியைக் கேட்டாள்.

"மதரா த்கைதப் பார்த்திருக்கிறா? எப்படி இருக்கிறது?"

"பாவம், பரிதாபமாக விருக்கிறது. ரோம்பச் சின்னப் பெண். கால் வயதானவளாக்கும் என்ற தகவல்கள் கிடைத்தேன்."

"ஆமாம், சின்னவள்தான். என்னை விட எழு வயசு குறைவாம்."

"நியோ பாவம்!—மதரம்! பெயரைப் போல்தான் இருக்கிறது; இங்ஙனம்! அவளை உன் தங்கை என்று

கொள்கிக் கொள்ள நீ நிற்றும் வெட்கப் பட வேண்டியதிருக்கிறது." என்று அவன் வளவன்.

மதரம் அத்தியாயம்

மதரம் வந்தநிலிருந்து 'காத்தி விதா'யில் ஒரு கலகலப்பு ஏற்பட்டது. உறையையும் தைத்தையுமே உருவெடுத்த வந்தவளாய் இருந்தான் அவன். தினம் விடியற்காலையில் ஐந்து மணிக்கு எழுந்து விடுவான், எழுந்திருந்து, தாம் குளிக்கத் துடித்தால் குளித்தவிட்டு, கலைவரும் தங்கமணியும் ஸ்ரீராமம் பண்ணுவதற்காக வெளியே போடுவான். பிறகு காப்பி போட்டுத் தயாராய் வைத்திருப்பான். கலை எவ்வளவு மனக்குடியும் மதரம் அவளை ஒரு வேளையும் செல்ல அனுமதிக்கவில்லை, கலைவருக்குச் சமைப்பல் அறைக்குள் துறையவேண்டிய அவசியமே இங்ஙனம் போய்விட்டது.

மணி பத்தடிப்பதற்குள் புதிதாய் விட்டுத் தங்கமணி ஆயிரம்-க்குப்போய் விடுவான். தாம் சீமாவுக்கே எப்பொழுது பார்த்தாலும் ஏதாவது வேலை இருந்து கொண்டே இருக்கும். விட்டுக்கு வந்ததும் வராததுமாய் அவர் பெரிய பகமாடு ஒன்றை வாரங்கிக் கட்டிவிட்டார். காலைக் காலத்தையும், மாட்டுக்குத் தண்ணீர் காட்டுவது, வைக்கோல் போடுவது, தனியே புண்ணுக்கு வயப்பது முதலிய வேலைகளைத் தம் கைப் பட்டச் செய்தால்தான் அவருக்குத் திருப்தி. அப்பறம் கைக்குப் போய் வருவார். வந்து தொடர்ந்ததெல்லாம் கலை பார்த்து விட்டுக் குளித்துச் சாப்பிடுவதற்குப் பன்னிரண்டரை மணிவாசிரிடும. அப்பறம் சற்று கோல் வாரத்தரையில் பெருசு மேல் படுத்துக் கண் அப்பவார். பிறகு எழுந்திருந்து தாம் ஊரிலிருந்து கொண்டு வந்திருந்த ராட்டைலில் தூக் தூக்கத் தொடங்கி விடுவார்.

கலைவரும் மதரமும் தங்கமணி சென்றதும் சாப்பிட உட்காருவார்கள். எதையாவது பேசிக் கொண்டே காலத்தை ஓட்டுவார்கள். முன்பெல்லாம் கலை சாப்பாடானதும் ஒன்றும் செல்லத் தோன்றாமல் கைட் கைட், டென்ற தனிமையில் உட்கார்க்கு பொழுதைக் கழிப்பான். மதரம் வந்த பிறகு அவளுக்கு மத்தியான வேளையில் கோல் போடுவதே தெரியவில்லை. மதரத்தைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்டு அனுபவிப்பான். சில சமயங்களில் தானும் பாடுவான். சிறு பெண்ணாய்

இருந்தபோழுது அவன் விடைபாடின விடைபட்டுக்கொண்டு, சொந்த விஷயங்கள், வேடிக்கைகள் எல்லாம் மறப்படி புத்துயிர் பெற்றான், தாவக்கட்டையும், பல்லாங்குழியும், ஏழாங்கையும் குழைக்கடைமும் அகப்பட்டு விழிப்பதைப் போல் இயர்ச்சிமடமும் அகப்பட்டு விழித்தான்.

ஒரு நாள் கலியா கடைக்குச் சென்று மதராத்திற்கு ஒரு புடவை வாங்கி வந்தான், மதராத்தினிடம் இருந்த புடவைகள் இரண்டுதான். காப்பிச் சேர்மல் புடவை ஒன்று, பச்சை வர்ணப் புடவை ஒன்று. இரண்டும் வாங்கி வெகு நாடாண்டவை. பல இடங்களில் போட்டுப் போட்டாய்க் கரைத்து போகத் தொடங்கி இருந்தன. மதராம் அவற்றைக் கட்டிக் கொள்ளுது எங்குக் இங்கு என்று கலியாவுக்குத் தென்றிற்று. தன் வீட்டில் இருக்கிறவகாரில் அவளுக்கு ஒரு குதறையும் இல்லாதபடி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவன் ஹீரும்பினான். மிழைப் புடவைகளைக் கட்டிக் கொண்டு அவன் வீட்டுத் திட்டுக்கு வருகிறவர்கள் என்ன கிளைப் பார்சன் என்று அவளுக்குக் கவலை.

அவன் கடைவீதிருந்து வந்து, கைத்தொழில் பிரித்துப் புடவைகளை வெளியே எடுத்ததும் மதராத்திற்கு ரொம்பவும் சகிக்காமல் போய்விட்டது. புடவை வெகு ரேர்த்தியாக இருந்தது. சிலப்பாச இருப்பவர்களுக்குப் பச்சைப் புடவை தான் எடுத்தது என்று கலியா பச்சையில் என்னமாகக் கருப்புக் கட்டிக்கப் போட்ட புடவைவாசை பார்த்து வாங்கி விருந்தான்.

மதராம் புடவைகளைப் பிரித்துப் பார்த்து விட்டு, "ஏன் அக்கா, எங்கே இந்தப் புடவை வாங்கிக் கொண்டு வந்தாய்? எனக்கு ஏதற்கு இவ்வளவு ஒத்தியான புடவை? அநிக் விடை இருக்குமே" என்னுன்.

"அநிக் விடை ஒன்றும் இங்கு, பதில் ஸ்நாசா ரூபய்தான். ஒரே விடை பதிலாந்து ரூபாய் என்னுன்? அப்புறம் என்னாக ஒன்றாக ரூபாய் குறைத்தான். சாலம் போகிறது என்னுன். போனாள் திருப்பிக்கொடுத்து விடலாம். எங்கே கட்டிக் கொள் பர்க்கலாம். உனக்கு அகலம் போகுகிறதா பார்ப் போம்."

"நீ ஒரு காண்குக் கட்டிக்கொள் னேன் அக்கா; எப்படி இருக்கிறதா என்று பார்க்கலாம். அப்புறம் காள்

கட்டிக் கொள்வீரேன். எங்க ஆத்திரை அப்பா எனக்குப் புடவை வாங்குகிற போதெல்லாம் அம்மாதான் முதலில் அதைக் கட்டிக்கொள்வான். அப்புறம் தான் காள் அதை உடுத்திக் கொள் வேன்" என்னுன்.

அன்று மாலை, தங்கமணி ஆயினி வீருந்து வந்ததும் மனைவியைப் பார்த்து "ஏது இந்தப் புடவை? பேஷா விருக்கி தரே! உன் அப்பாவின் ப்ரெஸண்டா?" என்று கேட்டான்.

"ஏன், என்னுக் இங்கியா என்ன?" என்னுன் கலியா.

"என்னுப் இருக்கிறதா என்றதான் சொல்கிறேன். ஏது?"

"இன்று மத்தியானம் கடைக்குப் போய் வாங்கிக் கொண்டு வந்தேன், மதராத்திற்குக் கத்தமாய்ப் புடவைவே இங்கு. மிழைப் மனைத்து மனைத்துக் கட்டிக்கொள்கிறுன் பாலம்"

"மதராத்திற்கு?" என்று தங்கமணி மறப்படி புடவைகளைப் பார்த்துவிட்டு, "என்ன விடை?" என்னுன்.

"பதிலுணகா ரூபாய்"

"பதிலுணகா ரூபாய் போட்டுப் புடவை வாங்கிக் கமையல்காரிக்குக் கொடுத்தால் கட்டமா? கொஞ்சம் குறைந்த விடையில் பார்க்கக் கூடாதோ?"

கலியாவுக்கு மனநிலை கருக்கென்றது. "போனாள் பேசுகிறதா பாலம்; பதிலுணகா ரூபாய்தானே? என் தங்கை, என் தங்கை என்று சொல்கிக் கொண்டு முணு ரூபாயில் ஒரு புடவை வாங்கிக் கட்டிக்கொள்ளச் சொன்னால் பார்த்திறவர்கள் என்ன கிளைப்பார்கள்? இந்த மாதிரி இரண்டு புடவை வாங்கிக் கொடுத்தால் அவளுக்கு ஒரு வருஷத் துக்கு உழைக்கும்" என்னுன்.

"இதை நீயே கட்டிக் கொள்ளேன். அவளுக்கு வேறே வாங்கிக் கொடுத்த விட்டால் போகிறது உனக்கு இந்தப் புடவை ரொம்ப அழகாய் இருக்கிறது" என்னுன்.

"இங்கு, வேண்டாம். அவளுக்குக் கொடுத்த வாங்கிவிட்டு அதை நான் வைத்துக் கொண்டால் உன்னுப் இரண்டு, என்னுக்கு வேண்டு மென்னுல் இந்த மாதிரியே இன்னொன்று வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்" என்னுன் கலியா.

(தொடரும்)

உணவுக் கட்டுப்பாடு

“பரணன்”

“சோழவாணாடு சோறுடைத்த” என்பது பழமொழி. இந்தியாவிலே மத்தெந்த நாடுகளில் என்ன என்ன பொருள்கள் கிடைத்த போதிலும், பஞ்சம் என்பதாக ஒன்று தோன்றி விட்டதானால், அப்போது உதவுவது சோழ வணாடு; சோறு கொடுத்த உயிர்களைப் பாதுகாக்கிறது.

இன்றும் அந்தப் பெருமைக்கு ஒன்றும் குறையில்லை. ஆனால், நான் தவறாமல், “மிரகதார்கள் துயரம்” என்ற செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் பத்திரிகைகளில் படிக்கிறேனும்; “அரிசிக் கட்டுப்பாடு”, “அரிசியைத் தஞ்சாவூர் ஐய்லாவிலே ரயிலேற்ற அனுமதி கிடைப்பாது” என்றெல்லாம் பத்திரிகைத் தலைப்புக்களைப் பார்ப்போம்.

உணவு விவசாயமாக சர்க்காரின் பவ வித உத்தரவுகளினால் ஏற்பட்டிருக்கும் இன்றைய நிலையை மறந்து விடுவோம். இருந்து ஆண்டுளுக்கு முன்னிருந்த தமிழகாட்டுக்குள் புகுந்து பார்ப்போம்.

குப்பன் ஒரு குடியாணவன். எங்கேயோ ஒரு சித்திரிலே, தண்ணீர் இல்லாத இடத்திலே வாழ்ந்தான். அவனுக்கு இருந்ததெல்லாம் ஒரு காணி நிலம். தண்ணீர் இல்லாத்து நிலத்தை நன் செயலாக்கி, நெல் சாகுபடி செய்ய வசதியில்லை. இதற்காலும், எப்படியோ ஒரு வகையிலே வேறு ஏதாவது புன் செயல் பரீச் செயலோமென்று அவன் உறுதி கொண்டான். அவனுடைய அப்பன் பாட்டன் முதலியவர்கள் தோண்டின ஊற்றுக் குழியொன்றிருந்தது. அதை ஆழமாகத் தோண்டினான். அதில் ஒரு கையேற்றமும் போட்டான். போட்டுத் தண்ணீர் இறந்தது. ஏதோ பரீச் செய்தான். அந்த மண்ணிலே வேறு எதுவும் பயிராகவில்லை; வெள்ளை ஒன்றுதான் வளருகப் பயிராயிற்று. காணி முழுதும் வெள்ளை போட்டான். கொடி நன் ருய்த் தழைத்து, எங்கு பார்த்தாலும் பச்சைப் பச்செவென்று படர்ந்துவிட்டது. நிலத்தையும் அதிலுள்ள வெள்ளைக் கொடியையும் பார்க்குந்தோறும், குப்பன்

ஊக்கும் அவன் மனைவி குப்பாவிக்கும் மட்டந்த மகிழ்ச்சி.

கொடிகள் பூக்கவும் ஆரம்பித்தன. முதல் சில நாட்கள், அங்கொன்று இங்கொன்றுக் சில மஞ்சட் பூக்கள் தெளிந்தன. பிறகு பார்த்தால், காணியிலே, காணி முழுதும் ஒரே மஞ்சள் பூவாக அடர்ந்துவிட்டது. குடியாணவனுக்குக் கண் கொள்ளாக் காட்சி, உன்மம் நிறைந்த மகிழ்ச்சி!

நாட்கள் ஆயின: பூவெல்லாம் பிஞ்சாக மாறிப் பறிக்கத் தக்க பருவமடைந்தன. இன்னும் இரண்டு மூன்று நாள்பொகட்டும்; எல்லாவற்றையும் சேர்த்தாற் போற் பறிக்கலாம்; பறித்துத் தன் குறுகு வேலை செய்த மற்றக் குடியாணவர்களுக்கும் ஊரிதள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம்; சில காய்களை இப்படிக் கொடுத்துவிட்டு, மிகுதியுள்ளவற்றைக் கொண்டு போய், பக்கத்தாரிலுள்ள ஏக்கையிலே காவொன்று இரண்டு காணீதம் வீற்று, வருவத்துக்கு வேண்டிய அரிசி முதலிய தானியங்களும், வேட்டியும் புடனையும் வாங்கிக் கொண்டு வரலாம் என்று திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். குப்பனும் குப்பாவியும்.

அன்று மத்தியாஹம் நல்ல வெயில் நேரம், கொல்லியிலே குப்பன் நீண்டு கொண்டிருந்தான். சாலை வழியே குதிரைக் காலடிச் சத்தம் கேட்டது. இரண்டு குதிரை வீரர்கள் விரைவிலே கெருங்கி வந்துவிட்டார்கள். வீரர் இருவரும் ஒருவன் கதறப்பன், மற்றவன் வெள்ளைக்காரன். வெள்ளைக் கொல்லிக் கெதிரிலே, சாலையிலிருந்த ஆல மரத்து கீழிலே இருவரும் சிறிது நின்ற குதிரையை விட்டு இதங்கெதிரர்கள். இர்திபனான கதறப்பு வீரன், சாலையிலிருந்த குப்பனை நோக்கி வந்தான். அவன் தாடித்தோடு வகுவிருவென்று அறிந்து, அவனுக்குக் கொஞ்சம் நீர் மோர் கொடுத்தாவிட்டு, ஐந்தாறு வெள்ளைப் பிஞ்சைப் பறித்து அவன் கையில் கொடுத்தனுப்பினான் குப்பன். இவ்வளவு தான் அன்றைய சிகழ்ச்சி. குப்பன் அறிந்த வகையிலே.

வெள்ளைக்காரனோடு சென்ற கதறப்பு வீரன், காவை வெள்ளை வீரனிடம் தந்து

தின்றுமப்படி சொன்னான். வெளிவிடவே
யக்து கணப்பற்றந்த தாகவிட்டாய்
கொண்டிருந்த அகலுக்கு இளம் பெண்
களிடம் பிழைக்கத் தேவையிந்தமாக இருந்
தன. ஐந்தாண்டுகளும் அவனே தின்று
கிடீட்டான். தின்ற பிழை தாகவிட்டாய்
சிறிது அடங்கிற்று.

படை வீடு அடைததவுடன், அவர் வீதம், தன்னுடையேந்த பேர வீரர்களிடம் தான் வெள்ளரிககாணை உண்டதையும் அதன் குரீசைகளையும் இனிமையையும் எடுத்துச் சொன்னான். உடனே அவர் வெள்ளரித் தேரட்டத்துக்குப் போக எல்லோரும் உடல் கொண்டார்கள். ஆனால், படைத் தலைவர் அறிவாரம் இக் காரியத்தில் முனைவது நுழங்கு முறைந்த மீது அது என் தென்னரி, எல்லோரும்கப் படைத் தலைவரிடம் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

இச்செயல் அவதூறுக்கும் உடன்பாடு தான். ஆனால், 'கதேசிகன்' (—இது நடத்தது இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் என்பது சிதம்பரில் இருக்க வேண்டும்—) என்று கூடிச் சண்டிட்டு வந்து விட்டால் என்ன புண்ணியமென்று யோசித்தான். அனுபவியமாக ஏன் விரோதத்தைத் தேட வேண்டும் என்று அவன் கருதினான். ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. கடலே தன் படைவீரிகளைத் தமீழ் முன்விடலாக் கூப்பிட்டான்.

“தானாக காவலில் நேரமுடைய படை
விரி வரப்போடு உள் சென்றதே
தொட்டத்துக்கு வருவார்கள்; இருக்கிற
பாய் வீதக எல்லாவற்றையும் ஒன்று
கூக்கி விலலாமல் பறித்து வரப்போய்
பொருட்டு விட்டு ஓர்வது கால்கு ஒது காக

விதம் அரசு
வாங்கிக் கொள்.
இது நமது கட
டகை; கிறிப
படியா விட்டால்
தண்டனை."

என்ற கட்டி
கூடாது. இது
காதிதீப்திய
எழுதச் சொன்
னார். எழுதியா
யிருந்து, அதில்
கூடுதல் செய்து
திட்டு, அதே
வெள்ளை வர்
னார். தக்து.

உடனே போய், பிதாட்டத்தில் கண்ட
குப்பனிடம் கொடுக்கும்படி உத்தர
விட்டார்.

குப்பன் இக்கோரத்திலும் அதே கொள்கையில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார். சமூகநீல 'டக்டர்' என்று வருகிற குறிசாயின் சத்தம் கேட்டது. அவர் தலை நிமிர்ந்து பார்ப்பதற்குள், அந்த வெள்ளைக் குறிசா கிரான் குறிசாயி லிருந்து இறங்கி, ஒரு கடுகொசியை எடுத்து விட்டான். குப்பன் என்னவோ என்று நினைத்து அதை வாய்க்கொண்டான். இவன் படுக்கைக்குக்கூட திரைமால், குறிசா கிரானும் மின்னல் போய்விட்டான்.

கொடுவதைப் பரிந்துப் படித்தான்
நப்பன். கொண்டுக்கொள் படைத்
தலைவர் கட்டினதும் புரிந்தது. இன்
துமே வினங்கவில்லை அயலுக்கு. அப்
படியே மனம் இடிந்து, கற் சிலை போல
கட்கொன்று விட்டான்.

நிலம் தரிசாய்க் கிடக்கிறதே என்று அவன் அடைந்த கவலை என்ன, பட்ட கட்டமென்ன, குப்பாவியும் அவனுமாகக் குழிதோண்டி இறைத்ததென்ன, இறைத்து வெள்ளி போட்டு, இரவும் பகலும் காலம் காத்ததென்ன— இன்று எங்கேயோ இருந்து வந்த நீர் அவல் காட்டுப் பட்டாளம் அப்படியே வந்து கொண்டு போகத் துணிந்ததென்கூல் அவனுக்கு மனம் எப்படி வீசுக்கும்? வயிறு எரிவாதா, உண்ணம் கொடுக்காதா? எரிக்கும் கொதித்தும் அவனுல் என்ன செய்ய முடியும்? 'யோக்கூத்தரானே உன்னிடம் வாங்கிக் கொள் டேன்?' என்று படைத்தலைவர் சீராயம் சொல்லி விடுவார்களா?

இப்படி யெல்லாம் சினைத்து சினைத்து
 கொஞ்ச புண்ணியிருந்த குப்பன்,
 சாப்பாட்டாலே மறந்தான்: சிட்டுக்
 குப் போகவும் மறந்தான். குப்பா
 டிலோ, வெயிலுக்கு முத்திலே அவன்
 திரும்ப வேண்டுமே இன்னும் திரும்ப
 விக்கியே, என்ன காரணம் என்று
 சினைத்துப் பார்த்தான். வெகு நேரம்
 காத்திருந்தும் பார்த்தான். அப்படி
 யும் அவனைக் காணாமலாய் தேடித்
 கொண்டு, தோட்டத்துக்கே வந்து
 விட்டான். வந்து, அவன் முகம் வாடி
 யிருந்ததைக் கண்டான். "என்ன கடத்
 தது, ஏன் வருத்த வேண்டும்!" என்று
 கேட்டான்.

பாடத்ததைக் குப்பன் எப்படிச் சொல்
 வான்? தாகம் என்று வந்தவர்களுக்கு
 இரங்கித் தருமம் செயல் போக, அது
 இவ்வளவு நீம்பாக முடியுமென்று
 அவன் கண்டானா? இவ்வளவு நீமைக்
 கும் தான் செய்த தருமத்தான் காரண
 மென்பதை என்ன, அவனுக்கு ஆத்மீ
 ரும் அதனோடு கடச் சந்திர சிசிப்பும்
 கலந்து வந்தது.

எட்டுப் புறத்தான்தானே குப்பன்?
 இலக்கணம் அவ்வளவாகப் படித்த
 தில்கை அவன். ஆனாலும் அத்த நிலையே

தன் ஆத்மீரம் திர ஒரு பாட்டுக் கட்டி
 விட்டான் :-

ஊரான் ஊரான்
 தோட்டத்திலே
 ஒருத்தன் போட்டாலும்
 வெள்ளரிக்காய் — அதைக்
 காகத்த ரெண்டு
 கிழகச் சொல்லிக்
 காலிதம் போட்டான்டி
 வெள்ளிக்காரன்!

உன்னக் கொடுப்பை எவ்வளவு நன்
 னாய் வெளியிடுகின்றன இந்த எளிய
 சொற்கள்?

இந்த வாய்மொழிப் பாட்டை டி. கே.
 டி. வங்கன் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்
 சொல்லக்கேட்டுப் பெரிதும் அனுபவித்
 தேன். ஆனால், அன்று இது எவ்வளவு
 தூரம் போருத்த மென்பதைத் திட்ட
 மாக உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. இங்
 றுள்ள சிவமையில், தொடக்கத்தில்
 சொன்ன செய்திகளை மீண்டும் மீலைவுக்
 குக் கொண்டு வந்து பார்த்த பிறகு
 தான், இந்தப் பாட்டு எவ்வளவு
 பரிதாபமான சிவமைய கிளக்குகிறது
 என்பதை எங்கு உணர முடிவிறது.

2.ங்களுடைய

தொண்டை

சுவாசக்குழாய்களை

காம்பாற்றுவதற்கு

ஸிரோலின்

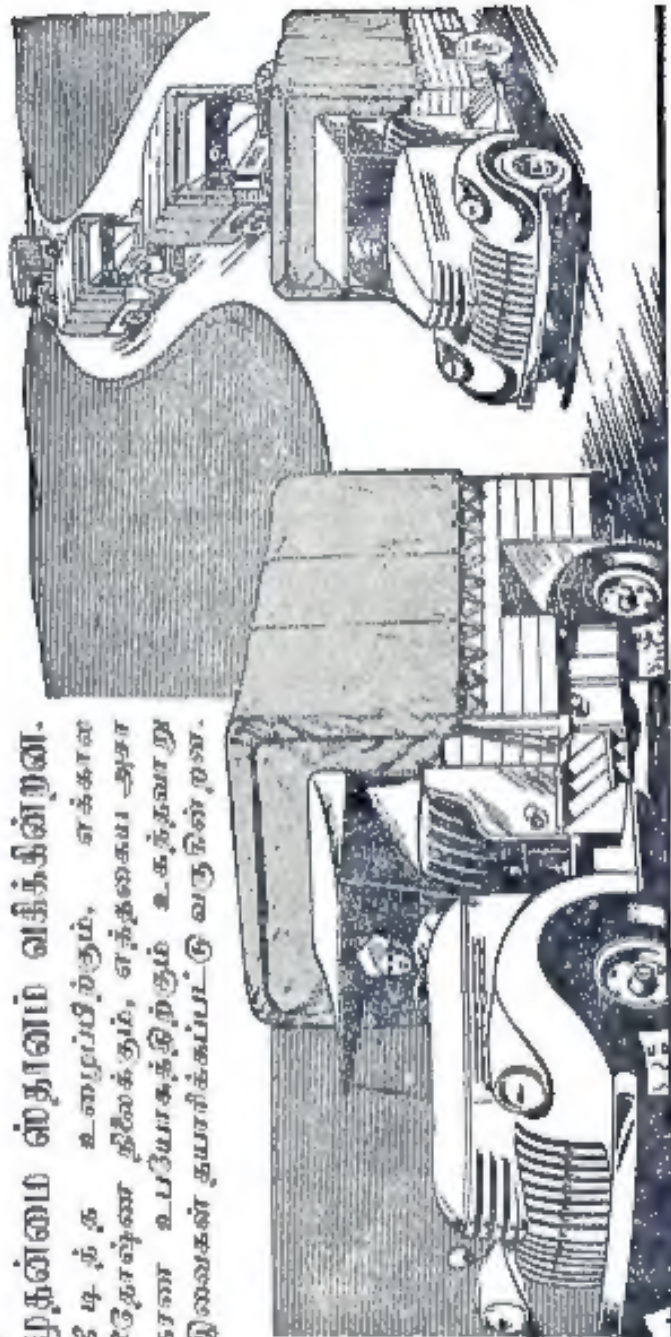
இருமலையம்
 மூலதோஷங்களை
 ஒழிக்கிறது
 ரோச உபயோகியங்கள்

ஸிரோலின் ஒடு பாட்டில் விலை ரூ.3-12-0

தார்பாய்களும், கேன்வாஸ்களும்

முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கின்றன. தீயிற்சூழ உழைப்பிற்கும், எக்கால சீதேசாஷ்ண நிலைக்கும், எந்தவகைய அரசா தரண உபயோகத்திற்கும் உகந்தவாறு இவைகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பர்க்மயர் பிரதர்ஸ் லிமிடெட், ரேஸ் கோர்ஸ் ரோடு, கோவமுத்தூர்

மமலுர் சமஸ்தானம், சென்னை, காக்லிசுடா லாத்திய இடங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்

கில்லாண்டர்ஸ் அர்பத்தூர் & கோ.,

முதல் கைப் பிரி, : : ரு. பெ. 261, மதராஸ்.

கோக்லத்தின் தீங்குால்

முத்தி என்.ஸ். வஸந்தகோக்லம்

புதிய செவியு

N. 18206 { குடினருபி (பாகம் 1) பல்லவி
.. (பாகம் 2) இலகரிதை

"ஹீஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

"எச். எம். வி." எல்கு ஸ்டிகைள்

செல்லையில் விதிக நினைவித்த விசை

200 ஸ்டிகைளடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1-8-0 டெட்ருமே.

எல்லா "எச். எம். வி." இராமபெரன் வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்.

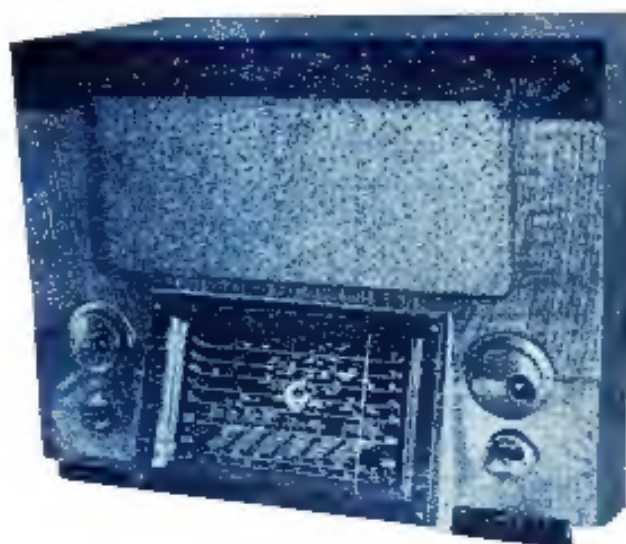
ரேடியோ என்ட் பெயரிமேயே

முதன்மையானது மகத்தானது

**மாடல் 2126/ஏ, 1943 வருட புதிய மாடல்
ஆறு வால்வுகள் ஏ. லி. மெயின்ஸ் மாடல்**

பாண்டு ஸ்பெக்ட் டியூனிக், எலிப்டிகல் ஸ்பீக்கருடன்
கூடிய இப் புதிய மாடல் மார்க்கோனிபோன் ரேடியோவைக்
கேட்டு அனுபவித்து நீங்கள் ஆனந்தப்பட்டிருக்கிறீர்களோ?

13, 18, 19, 25, 31
மீட்டர் பாண்டு
களுக்கு பாண்டு
ஸ்பெக்ட் டியூனிக்
டன் கூடிய எட்டு
வேவு பாண்டு
கள் உடையது.

**மாஜிக் ஐ
இஸ்லாமஸ்
விலை ரூ. 495**

மார்க்கோனிபோன்

வால்வுகள், ரிக்கர்டுகள், (டேவர் ஆமுடன்) ஸேன்ட் ஸ்பீக்கர்கள், வால்டும்
கண்ட்ரோல்கள் இவைகள் சகலமும் எங்களிடம் இப்போது கைவசமுள்ளன.

சென்னை ராஜதானிக்கு (ராமத்தாண்டுகள் உடைய) ஸோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் :

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் ஸர்வீஸ் லிமிடெட்.,

202-203, மெனன்ட் ரோடு

::

மதராஸ்